בית שני · ספרים חיצונים

ספר מקבים א

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר מקבים א

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-מקבים-א/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פרק ב 7
פרק ג 10
פרק ד 12
פרק ה 16
פרק ו 19
פרק ז 22
פרק ח 25
פרק ט 27
פרק י 31
פרק יא 35
פרק יב 40
פרק יג 42
פרק יד 45
פרק טו 48
פרק טז 50

פרק א

א ויהי אחרי הכות אלכסנדרוס מלך מקדוניא את דריוש מלך פרס, וימלוך תחתיו.
ב הוא אלכסנדרוס בן פוליפוס אשר יצא מארץ כיתים, וימלוך בארץ יון לראשונה.
ג ויוסף להלחם מלחמות רבות, וילכד ערים בצורות, ויך את מלכי הארץ לפי חרב.
ד וילך הלוך ונסוע עד קצווי ארץ, וייקח שלל גויים רבים.
ה ויהי כי נכבשו כל הארצות לפניו, וירום לבו ויגבה מאוד.
ו ויאסוף עוד חיל גדול, וימלוך על ממלכות רבות בארצותם לגוייהם, ויהיו לו למס עובד.
ז ויהי אחר הדברים האלה, וייפול למשכב ויחל.
ח וירא כי קרבו ימיו למות, ויקרא לכל שריו ועבדיו אשר גדלו אתו מנעוריו, ויחלק להם את מלכותו בעודנו חי.
ט וימלוך אלכסנדרוס שתים עשרה שנה וימות.
י ויהי אחרי מותו ויירשו שריו את כל מדינות מלכותו, וילכדו איש איש את ארצו.
יא וישימו כתר מלכות בראשם, וימלכו הם וזרעם אחריהם ימים רבים, והרעות גברו מאוד בארץ.
יב מהם יצא שורש רע על הארץ, הוא אנטיוכוס המפואר בן-אנטיוכוס, אשר היה בן ערובה ברומא.
יג ותהי ראשית מלכותו בשנת שבע ושלושים ומאה למלכות יון.
יד ויהי בעת ההיא ויצאו אנשים בני-בלייעל מקרב ישראל, וידיחו את עם הארץ לאמור.
טו הבה נכרתה ברית את הגויים אשר סביבותינו, כי מאז אשר סרנו מאחריהם מצאונו צרות רבות ורעות.
טז וייטב הדבר בעיני העם, וישלחו מלאכים אל המלך, ויצווה המלך בידם ללכת בדרכי הגויים ובחוקותיהם.
יז ויקימו בית משחק בירושלים במשפט הגויים, ולא מלו עוד את בניהם, ויעזבו את ברית הקודש ללכת בחקותם, ויתמכרו לעשות הרע בעיני ה'.
יח ויהי כשבת אנטיוכוס בטח על כסא מלכותו, וישאהו לבו לכבוש את ארץ מצרים ולהשתרר על שתי הממלכות.
יט ויקום וילך ארצה מצרים, ואת עמו לקח עמו, ויהי לו רכב ופרשים ושנהבים ואוניות, מחנה כבד מאוד.
כ וילחם את תלמי מלך מצרים. ויירא תלמי מפניו וינוס, והעם נפלו חללים חללים.

כא וילכוד כל עיר מבצר במצרים, ויבוז שלל רב מאוד.
כב ויהי אחרי שובו מהכות את מצרים, בשנת שלוש וארבעים ומאה, ויעל על ישראל למלחמה, ויבוא בחיל כבד ועצום ירושלימה.
כג ויבוא בעזות מצח אל הקודש פנימה, ויקח את מזבח הזהב ואת המנורה ואת כל כליה, ואת שולחן הפנים ואת קערותיו ואת כפותיו, ואת המזרקות ואת פרוכת המסך ואת הכותרות, וכל עדי הזהב אשר לפני ההיכל, ויקצץ אותם.
כד וייקח גם את הכסף ואת הזהב וכל כלי חמדה וכל אוצר טמון אשר מצא, וייקחם ויעבירם אל ארצו.
כה ויך מכה רבה בעם, וידבר אליהם בגאווה ובוז.
כו ויהי אבל גדול לישראל בכל מושבותם.
כז שרים וזקנים נאנחו, בחורים ובתולות אומללו, ופני נשים יפות חמרמרו.
כח חתן וכלה בחופתם ספדו ויילילו
כט אבלה נבלה הארץ על יושביה, ובכל בית יעקב תאניה ואנייה.
ל ויהי מקץ שנתיים ימים, וישלח המלך את שר המסים על ערי יהודה, ויעל בעם כבד ירושלימה.
לא וידבר אתם טובות, אך תוך ומרמה היו בלבבו.
לב כי כאשר האמינו לחלקת שפתיו, ויאספוהו העירה, וייפול עליה באגרוף רשע, ויהרוג עם רב מישראל.
לג ויבוז את העיר, ויצת אש בקרבה, ויהרוס את הבתים ואת החומות מסביב.
לד וייקח את הנשים ואת הטף ויוליכם בשבי, וינהג את מקניהם.
לה ויבצר את עיר דוד בחומות גבוהות ומגדלים, ותהי להם למצודה.
לו וישכן אנשי בלייעל בקרבה, ויתחזקו בה, ויצברו בה אוכל ונשק וכל רכוש ירושלים העבירו שמה.
לז ויארבו מעל המצודה למקדש ה', וישפכו דם נקי סביבותיו ויחללוהו, ותהי לשטן ולמוקש לישראל ימים רבים.
לח וינוס כל אזרח בישראל מירושלים, וזרים ישבו תחתם. ותהי העיר זרה לזרעה, ותקיא את בניה.
לט מקדשה היה לשמה, ומועדיה נהפכו לאבל.
מ שבתו שבתותיה וכל כבודה לאין,
מא ותרב חרפתה וקלונה מתפארתה והדריה.

מב ויכתוב המלך אנטיוכוס אל כל מדינות מלכותו לאמור: אך תורה אחת וחוקה אחת לכל יושבי ארצנו.
מג ויעזבו כל עמי הארץ את חוקותיהם ויעשו כאשר ציוה אותם המלך.
מד ויאותו גם רבים מבני ישראל ויזבחו לאלילים ויחללו את השבת.
מה וישלח המלך ספרים ביד הרצים אל ירושלים ולכל ערי יהודה, ויצוום ללכת בדרכי גויי הארץ.
מו לבלתי הקריב עוד עולה ומנחה בקודש, ולבלתי הסך נסך לה', ולהפר את השבתות ואת המועדים.
מז לחלל את המקדש ואת הכוהנים, ולהקים במות ובתים לאלילים, ולהקריב בשר חזיר וכל בהמה טמאה.
מח ויצווה לבלתי המול להם כל זכר, ולשקץ את נפשותם בכל דבר פיגול, להעבירם מחוקות אלוהים ולשנות את דרכם.
מט וכל איש אשר ימרה את פי המלך - מות יומת.
נ אלה הדברים אשר העביר בכל מדינות מלכותו, ויפקד פקידים על הארץ לעשותם. וישלח לכל ערי יהודה, ויצוום לזבוח זבח.
נא וייסוגו רבים ממצות ה' וייצמדו לגויים, ותשחת כל הארץ לפניהם.
נב ויהי הם נוגשים את העם, ויתחבאו במערות ובכל מקום אשר מצאו שם מפלט.
נג ויהי בשנת מאה וארבעים וחמש, בחמשה עשר יום לחודש כסלו, ויקימו שיקוץ משומם על מזבח ה', ויבנו במות בכל ערי יהודה מסביב.
נד ויזבחו ויקטרו בחוצות העיר ולפני פתחי ביתם, ויקרעו את ספרי תורת ה' לקרעים, וישרפו אותם באש.
נה וכל אשר נמצא אתו ספר ברית ה', וכל השומר את פי ה', היכו לפי חרב כאשר ציוה המלך.
נו כמשפט הזה עשו לבני ישראל מדי חודש בחודשו בהיקבץ העם אל הערים.
נז ובחמישה ועשרים יום לחודש זבחו את זבחיהם על הבמה אשר הקימו נוכח מזבח ה'.
נח והנשים אשר מלו את בניהן הומתו על פי המלך.
נט את העוללים תלו בצווארם, ואת המלים אותם הרגו בחרב ויבוזו את בתיהם.
ס ורבים מבני ישראל דבקו בתורת ה' ויישמרו מאכול כל דבר טמא.
סא ויבחרו את המוות משקץ את נפשותם, ומחלל את ברית ה', וימותו.
סב ויהי קצף גדול על כל ישראל.

פרק ב

א בימים ההם היה כהן בישראל ושמו מתתיהו בן יוחנן בן שמעון מבני יהויריב בירושלים והוא יושב בהר מודעית.
ב ויהיו לו חמישה בנים ואלה שמותם. יוחנן הקדשי,
ג שמעון התסי ויהודה המכבי.
ד אלעזר החורני ויונתן הופסי.
ה וירא מתתיהו את התועבות אשר ביהודה ובירושלים ויקונן ויאמר:
ו אוי לי כי נולדתי לחזות את שבר עמי וקריה הקדושה בידי בני נכר.
ז מקדש אלוה בכף זרים, והיכלו לזרא כאיש חרם.
ח כל מחמודיו נהלכו, עוללים בחוצות נחנקו, ומבחר בחורים לטבח הובלו.
ט צבי תפארתנו לחבל שוסים, ורכושנו שלל גויים.
י חלפה כלתה כל הדרה, שרתי במדינות נהפכה לשפחה.
יא מקדש ה' לשמה, ותפארתנו למשיסה. שדוד ושמם בכף עם לועז.
יב ועתה איככה לא אקוץ בחיי.
יג ויקרעו מתתיהו ובניו את בגדיהם וילבשו שק ויתאבלו מאוד.
יד ויהי כאשר באו פקידי המלך עיר מודעית להעביר את העם מתורת ה' לעבודת האלילים ולזבוח להם.
טו וילוו אליהם רבים מבני ישראל, ומתתיהו ובניו התחזקו.
טז ויאמרו שרי המלך אל מתתיהו לאמור.
יז הן איש נגיד ונכבד אתה בקרב עמך, ומספר בניך רבים וגם רבה משפחתך, לכן קרב נא אתה ראשונה לעשות את מצות המלך כאשר עשו בכל מדינות מלכותו, וגם כל אנשי יהודה וירושלים.
יח ואתה ובניך תמצאו חן בעיני המלך, וייתן לכם זהב וכסף ומתנות יקרות.
יט וישא מתתיהו את קולו ויאמר.
כ אם אמנם יסורו כל עבדי המלך גוי גוי מאלוהיו וישמעון לקולו להמיר את חוקות אבותיהם.
כא לא כן אנכי ומשפחתי, כי לא נסור ימין ושמאל מאחרי חוקות אבותינו.
כב חלילה לנו לשוב ממצוות ה' אלוהינו ולהפר בריתו אתנו.
כג לכן את דתי המלך לא נעשה, ואת חוקותינו לא נמיר בחוקות המלך.
כד ויהי ככלותו לדבר, ויגש איש מבני ישראל לעיני כל הניצבים אל הבמה אשר במודעית לזבוח זבח כאשר ציוה המלך.

כה וירא מתתיהו, ויחם לבבו ותבער קנאתו על תורת אלוהיו.
כו וירוץ בחמתו אל האיש, וימיתהו אצל הבמה, וגם את הפקיד המית, ויתוץ את הבמה.
כז ויקנא לתורת אלוהיו כאשר עשה פנחס לזמרי בן סלוא.
כח וירץ אחרי כן בתוך העיר ויקרא בקול גדול ויאמר: מי האיש החרד לתורת אלוהיו ומחזיק בבריתו - יבא אחרי.
כט ויברח הוא ובניו אל הרי המדבר, ויעזבו כל אשר להם בתוך העיר.
ל וכל האנשים אשר נגעה תורת ה' בלבבם הלכו אחריהם וינוסו המדברה.
לא וישבו שם הם ונשיהם וטפם ומקניהם, כי גבר הקצף מאוד מאוד.
לב וישמעו אנשי המלך בעיר דוד אשר בירושלים כי רבים הכבידו את לבם לבלתי עשות את מצות המלך.
לג וכי גם עזבו את הערים להסתתר במדבר ונקבצו אליהם עם רב.
לד ויקומו פתאום להתגולל עליהם ביום השבת. ויאמר להם:
לה עד אנה מיאנתם לשמוע בקול המלך, קומו נא וצאו מזה ועשו את מצוותיו וישבתם בטח.
לו ויענו ויאמרו, לא נצא, כי את דבר המלך לא נעשה, ואת השבת לא נחלל.
לז וייגשו אל המערה ויערכו כלי מלחמה לקראתה.
לח והאנשים אשר בקרבה לא הרימו את ידיהם לירות אבן או לסכור את פיה.
לט ויאמרו אליהם: נמותה הפעם בניקיון כפנו, והשמים והארץ עדים בנו כי בזדון תהרגונו.
מ ויפלו עליהם ביום השבת, ויהרגו כל אשר במערה. וימותו הם ונשיהם וטפם ומקניהם.
מא ויהיו המתים כאלף נפש.
מב ומתתיהו ורעיו שמעו את הדבר וייצר להם מאוד.
מג ויאמרו איש אל אחיו: אם עשה נעשה כאשר עשו אחינו, לבלתי התייצב לפני הגויים בעד נפשנו ותורתנו, עוד מעט והשמידונו.
מד ויוועצו כולם ביום ההוא לאמור אם הילחם ילחמו אויבינו בנו ביום השבת, ויצאנו לקראתם ועמדנו על נפשנו, ולא נמות כמות אחינו במערות.
מה ויתקבצו אליהם רבים מחסידי בני ישראל אשר יראת ה' בלבבם, וכל הממלטים את נפשם מפני עוכריהם ויתחזקו בם.
מו ויהי כי חזקו וגם גברו חיל, ויכו באפם ובחמתם כל הפושעים בישראל, והנמלטים נסו אל הגויים.

מז ומתתיהו ורעיו עברו בכל גבולי ישראל, ויתצו את הבמות, וימולו את הילדים אשר לא נמול בשר ערלתם.
מח ותצלח המלאכה בידם, וירדפו ביד רמה אחרי רודפיהם.
מט ויצילו את תורת ה' מיד הגויים ומלכיהם, ולא נתנום עוד הרים את קרנם.
נ ויהי כי זקן מתתיהו וקרבו ימיו למות ויקרא אל בניו ויאמר אליהם.
נא הנה עת רעה וזוועה עת צרה ותוכחה לישראל.
נב לכן קומו בני וקנאו לתורת אלוהינו, שימו נפשכם בכפיכם על ברית אלוהינו.
נג זכרו את המעשים אשר עשו אבותינו בימי קדם, והיו לכם לשם ולתפארת לדורות עולם.
נד אברהם אבינו נוסה במסה, והאמין בה' ותחשב לו לצדקה.
נה יוסף שמר את משמרת ה' בעת צרתו, ויהי לאדון במצרים.
נו פינחס אבינו קנא לאלוהיו, ותהי לו ברית כהונת עולם.
נז יהושע מלא אחרי ה', ויהי לראש ולנגיד על ישראל.
נח כלב ענה עדות אמת בקהל עם, ותהי לו נחלת סגולה.
נט דוד הלך בדרך תמים, ותהי לו המלוכה לירושת עולם.
ס אליהו קנא לאלוהיו, ויעל השמיימה.
סא חנניה מישאל ועזריה בטחו בה', וינצלו מתוך כבשן האש.
סב וגם דניאל בתומת לבבו ניצל מגוב האריות.
סג לכן אם תבינו שנות דור ודור, וידעתם כי כל הבוטח בה' יסובבנהו חסד.
סד ועתה אל תגורו מפני כעס הרשע, כי כל כבודו כעש וכדומן על פני השדה.
סה היום יעלה וישגה ומחר איננו, וכי ישוב אל עפרו אבדו עשתנותיו.
סו לכן התאוששו בני וחזקו לבבכם בתורת ה', וירם אלוהים קרנכם.
סז שמעו לקול שמעון אחיכם, כי איש חכם ונבון הוא ויהי לכם לאב.
סח יהודה המכבי איש גיבור ובן חיל מנעוריו, הוא יהיה לכם לראש במלחמה.
סט ועתה אספו לכם כל הדבקים בתורת ה', לנקום את נקמת עמנו בצריכם.
ע השיבו להם כפועלם ושימרו את מצות ה' בכל לבבכם.
עא ויברך אותם וייאסף אל אבותיו.
עב וימת בשנת מאה וארבעים ושש, ויקברו בניו אותו אל קבר אבותיו בעיר מודעית.
עג ויבכו אתו כל בית ישראל, ויעשו לו אבל כבד מאוד.

פרק ג

א ויקם יהודה המכבי תחת מתתיהו אביו.
ב וכל אחיו וכל ההולכים אחרי אביו באו לעזרתו, ויסעו ביד רמה להלחם באויביהם.
ג ויהי כי-שינס כגבר חלציו וייסך על עמו בחרבו ובקשתו, וינחל כבוד וגדולה ליעקב.
ד מהיר במלאכתו כליש ביער, ודמיונו כאריה שואג לטרף.
ה רדף בזעם את זועמי עמו, ואש נשקו נשקה בעוכרימו.
ו פחדו ורגזו הזדים מפחדו, ופועלי עוולה יחדו נאלחו, כי תשועת עמו צלחה בימינו.
ז מלכי לאומים שמעו וירגזון, ויעקב שמח ועלז במעשיו, על כן זיכרו לברכה עד עולם.
ח ויעבור בכל ערי יהודה ויכרת כל רשעי ארץ, ויסר חרון אף ה' מישראל.
ט ויגדל שמו בקרב הארץ וכל עשוק ורצוץ נקבצו אליו.
י ואפלוניוס הזעיק עם רב ועצום מן הגויים ומאנשי שמרון לצאת בחרב לקראת ישראל.
יא וישמע יהודה ויסע לקראתו, ויכהו וימיתהו ויפלו חללים רבים, והשרידים ברחו לנפשם.
יב וישלול את שללם ויחגור את חרב אפלוניוס ותהי לו לחרב נוקמת כל הימים.
יג וישמע סירון שר צבא ארם כי נאספו כל יראי ה' אל יהודה, וכי נקבצו אליו עם רב למלחמה, ויאמר.
יד אכבדה ביהודה ובעמו ובכל בוזי דבר המלך, לעשות לי שם בארץ
טו ויאסור את רכבו, וחיל כבד מן הגויים עלו אתו להינקם בישראל, ויבוא עד מעלה בית חורון.
טז ויהודה יצא אך במתי מעט לקראתם.
יז ויהי בראותם את מחנה האויבים, ויאמרו הנה אנחנו יוצאים במתי מעט, ונפשנו יבשה מבלי אוכל, ואיך נעמוד לפני החיל הנורא הזה.
יח ויען יהודה ויאמר: היד ה' תקצר לתת רבים ביד מעטים, ואם יש מעצור לו להושיע ברב או במעט.
יט הן לה' התשועה, ורוב חיל לא ימלט.
כ הם בוטחים על המונם ועל רוב חילם להשמידנו עם נשינו וטפנו ולבוז את שללינו.
כא ואנחנו נעמוד על נפשנו להילחם בעד חיינו ותורתנו.
כב לכן אל תיראון ואל תעצרון מפניהם, כי השמד ישמידם ה' לעינינו.
כג ויהי ככלותו לדבר ויפול בחתף עליהם, בטרם ידעו בבואו, ויך את סירון ואת עמו לפי חרב.

כד וירדפם ממורד בית חורון עד הערבה, ויפלו מהם שמונה מאות איש, והנשארים נסו אל ארץ פלשתים.
כה ותיפול פחד יהודה ואחיו על כל העמים מסביב, ויספרו בגויים את מעשי יהודה הגדולים ויגיעו עד אזני המלך.
כו ויהי כשמוע אנטיוכוס את הדברים האלה ותבער כאש חמתו וישלח בכל מדינות מלכותו ויזעק חיל גדול ועצום מאוד.
כז ויפתח את אוצרו וייתן לכל צבאו שכר שנה תמימה, ויצווה להיות נכונים יום יום.
כח וירא כי לא מצאה ידו די כסף, וכי מעטו תרומות העם, יען כי פרוע הוא על דבר השערורייה אשר עשה בקרבו נגד דתי הארץ הקדמוניות.
כט ויירא פן תכבד עליו העבודה מנשוא כפעם בפעם, יען כי פיזר שכר ומתן מכל המלכים לפניו, ויתעצב אל לבו.
ל ויוועץ ללכת אל ארץ פרס להרים את התרומות, למען הרבות לו כסף.
לא ויישאר אחריו איש מזרע המלוכה ושמו ליזיאש, וישם אותו לפקיד על כל הארץ מנהר פרת ועד קצה ארץ מצרים.
לב ואת בנו אנטיוכוס הפקיד על ידו לגדלו ולחנכו עד שובו מארץ נכריה.
לג ויחלק לו את מחצית החיל, ואת מחצית השנהבים, ויצווהו על כל אודותיו ועל כל ארץ יהודה וירושלים.
לד לשלוח אנשי צבא לקראתם ולהשמיד ולהכרית את שארית יהודה וירושלים, ולמחות זכרם מתחת השמים.
לה ויצווה להושיב גויים בקרבה, ולחלק את הארץ בגורל לכל בני הנכר.
לו ויהי בשנת שבע וארבעים ומאה וייקח המלך את מחצית כל חילו ויסע מאנטוכיא הבירה, ויעבור את נהר פרת לעלות אל הארצות העליונות.
לז ויבחר לו ליזיאש מנכבדי הארץ ומקרובי המלך את תלמי בן דורימון ואת נקנור ואת גורגיאש.
לח ויחלק להם ארבעים אלף איש רגלי, ושבעת אלפים פרשים, וישלחם אל ארץ יהודה לשחתה, כאשר ציוה המלך
לט ויהי בנוסעם עם כל המחנה הזה, ויחנו ראשונה בערבה אשר על יד אמה.
מ ויוודע הדבר לסוחרי הארץ מסביב, ויבואו אל המחנה וכסף רב בידם, לקנות את שבויי העברים לעבדים, ויילוו אליהם עם רב מארם ומגויי הארץ מסביב.
מא וירא יהודה ואחיו כי הקצף הולך וגדל, וכי קרב הצר אל קצה גבולי הארץ, וגם שמעו את דבר המלך אשר אמר להכריתם מגוי.

מב ויאמרו איש אל אחיו, הבה נעמוד בפרץ עמנו ונלחמה בעד נפשנו ומקדשנו.
מג וייקהלו קהל גדול ויחלצו למלחמה, ויתחננו אל ה' לתת להם ישועה ורחמים.
מד והעיר ירושלים הייתה שממה מאין יושב אין יוצא ואין בא מכל בניה, ומקדש ה' מחולל.
מה המצודה הייתה למושב זרים, וכל כבוד גלה מיעקב, קול חליל וכינור לא נשמע בכל הארץ.
מו ויתקבץ העם במצפה מול ירושלים, כי מצפה לפנים מקום תפילה לישראל.
מז ויצומו ביום ההוא וילבשו שק ויעלו עפר על ראשם ויקרעו את בגדיהם.
מח ויפרשו את ספרי תורת ה' אשר חפשו אותם הגויים להתוות בם את פסילי גילוליהם, וגם את פארי הכהונה הביאו שמה.
מט ואת המעשרות ואת הביכורים ואת הנזירים אשר מלאו את ימי נזרם.
נ ויצעקו בקול בכי אל ה' אלוהים ויאמרו: אהה אנה נפלט את אלה היום.
נא הן מקדשך לטמאה וכוהניך נרדפו וילבשו בושת.
נב כל העמים כולם קמו עלינו לכלותנו, ולא נכחד ממך את אשר יזמו לעשות.
נג איככה נעמוד לפניהם אם לא תושיענו ימינך.
נד ויצווה יהודה ויתקעו בשופרות ויריעו תרועה, ויתן ראשים על העם שרי מאות ושרי חמישים ושרי עשרות.
נה ויעבר קול במחנה לאמור: מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו, או ארש אשה ולא לקחה, או נטע כרם ולא חללו, או איש אשר ירך לבבו - ילך וישוב לביתו, ככתוב בספר תורת ה'.
נו ואחרי כן נסעו ויטו את אוהליהם מנגד לאמה.
נז וידבר יהודה אל העם לאמור.
נח התקדשו למחר והיו לבני חיל להלחם באויביכם אשר התקבצו להכריתנו ולאבד את מקדשנו.
נט כי טוב לנו למות במלחמה, מראות ברע אשר ימצא את עמנו ואת מקדשנו.
ס וה' אלוהים את הטוב בעיניו יעשה.

פרק ד

א ויקם גורגיאש לילה ויבחר חמשת אלפים איש רגלי ואלף פרשים.
ב ויקרבו בלאט אל מחנה היהודים להתנפל פתאום עליהם, ואנשי המצודה היו להם לעיניים.

ג וישמע יהודה ויקום עם אנשי צבאו לרדת אל מחנה המלך אשר באמה, ולהכותם בעודם נטושים על פני השדה.
ד ויהי כאשר הקריב גורגיאש לבוא אל מחנה יהודה, וירא כי אין איש, וישתאה ויאמר, אך נסים הם לפנינו, וייסע אחריהם ההרה.
ה וכמו השחר עלה, והנה יהודה בערבה, ושלושת אלפים איש בחור עמו, ושריונות וחרבות לא היו להם עוד די מחסורם.
ו ויהי בראותם את מחנה הגויים כי עצום הוא, ואיש איש לבוש שריון קשקשים, וגם פרשים להם כולם מלומדי מלחמה, וייראו.
ז ויאמר יהודה אליהם, אל תיראו מפני המונם, ואל תחפזו מפני רוב כוחם.
ח זכרו את אבותינו אשר הצילם ה' על ים סוף ברדוף פרעה אחריהם ברכבו ובפרשיו.
ט קומו נא ונצעק אל ה' אלוהינו לתת לנו חסד ורחמים, ויזכור את בריתו אשר כרת את אבותינו, וישמיד את כל החיל הזה לעינינו.
י למען ידעו העמים כולם כי ה' הוא האלוהים הפודה את עמו ישראל מכל צרותיו.
יא ויהי כי ראו הגויים את מחנה היהודים נוסעים לקראתם, ויצאו גם הם מן המחנה, ויסעו במערכה לקראתם, ואנשי יהודה תוקעים בשופרות.
יב ויפגעו באויביהם, וינגעו לפני בני ישראל, וינוסו דרך הערבה.
יג ויזנבו את הנחשלים בהם וידלקו אחריהם עד חצרון ועד שדה אדום מול אשדוד ויבנה, ויפלו מהם כשלושת אלפים איש.
יד ויהי כי שב יהודה מרדוף אחריהם, ויצווה את אנשיו לאמור.
טו הישמרו לכם פן תפשטו על השלל אשר במחנה, כי לא כלתה עוד המלחמה.
טז הנה גורגיאש וגדודיו לפנינו על ההר, לכן עמדו על נפשכם במערכה, ואחרי הכותכם אותם תפשטו על השלל ואין מחריד.
יז עודנו מדבר, והנה גדוד האויב נראה בראש ההר.
יח וישא גורגיאש את עיניו, וירא כי נסו אנשיו וכי הוצת אש במחנה, כי הקיטור עלה השמיימה, ויראהו את אשר נעשה.
יט ויהי בראותם את יהודה וחילו ערוכי מלחמה עומדים במערכה, וייבהלו מאוד, ויפנו עורף וינוסו אל ארץ הגויים.
כ וישב יהודה ואנשיו אל המחנה, ויעוטו אל השלל, ויבוזו זהב וכסף ובגדי תכלת וארגמן ורכוש עד אין מספר.
כא ואחרי כן שבו אל ארצם, ויהללו את ה' בשירים, ויזמרו הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.

כב ויהי ביום ההוא תשועה גדולה לישראל.
כג והגויים מן יתר הפליטה באו אל ליזיאש ויספרו לו את הקורות אותם.
כד וישמע ליזיאש, ותפעם רוחו ויתעלף, כי ראה כי כשל כוחו בישראל וכי לא נפל הדבר כרצון המלך.
כה ויהי לתקופת השנה וישב ליזיאש ויקהל ששים אלף איש בחור וחמשת אלפים רוכבים בסוסים לכבוש את ירושלים.
כו ויעתק את מחנהו בארץ אדום ויחן לפני בית צור.
כז ויצא יהודה לקראתו ועשרת אלפים איש אתו.
כח וירא את מחנה האויב כי כבד הוא מאוד, ויתפלל אל ה' ויאמר.
כט ברוך אתה ה' אלוהי ישראל וגואלו, אתה הכית את בן הענק ביד דוד עבדך, ונתת את חיל הגויים ביד יונתן בן שאול ונושא כליו.
ל תנה גם עתה את המחנה הלזה ביד עמך ישראל, למען יבושו וייכלמו ברב כוחם והמונם.
לא תן מורך בלבבם, והפל עליהם אימה ופחד, שלח ידך בהם להומם ולאבדם.
לב למען יפלו בחרב אוהביך, וכל יודעי שמך יזמרו שירי תהילתך.
לג ויתגר בם יהודה וינגף ליזיאש לפניו ויהיו המתים במגפה ההיא חמשת אלפים איש.
לד וירא ליזיאש כי נסו אנשיו, והעברים אנשים מרי נפש הם ונכונים למוות ולחיים כבני חיל, וישוב לאנטוכיא לאסוף עוד חיל גדול מבראשונה, ולצאת לקראת יהודה למלחמה.
לה וידבר יהודה ואחיו אל העם לאמור.
לו הן האויב ניגף לפנינו, ועתה עלה נעלה וטיהרנו את מקדש ה'.
לז וייקהלו כל אנשי הצבא ויעלו יחדו על הר ציון.
לח ויהי בראותם את המקדש כי שמם, ואת המזבח כי חולל, והדלתות שרופות באש והלשכות נהרסות, ועשב השדה צמח בכל גבולו מסביב.
לט ויקרעו את בגדיהם ויזרקו עפר על ראשם ויתאבלו מאוד.
מ ויריעו בחצוצרות תרועה, ויפלו על פניהם ותעל שוועתם השמיימה.
מא ויצווה יהודה את גדוד אחד מאנשיו לצור על המצודה עד טהרם את המקדש.
מב ויבחר מן הכוהנים אשר לא נטמאו ואשר לא עזבו את ברית אלוהיהם, ויצוום לטהר את המקדש ולהשליך את האבנים אשר נטמאו אל מקום טמא.
מג ויראו את מזבח העולה כי חולל, ויועצו לב יחדו כדת מה לעשות.

מד ותהי העצה היעוצה לנתוץ את המזבח עד רדתו, לבלתי היות להם למכשול, יען כי חיללוהו זרים. וייתצו אתו.
מה ויניחו את האבנים על הר הבית אל מקום פלוני אלמוני, עד אשר יקום נביא בישראל להורותם את אשר יעשון.
מו ויקחו אבנים שלמות אשר לא עלה עליהן ברזל, ככתוב בתורת ה' ויבנו מזבח חדש כתבנית הראשון.
מז וישובו לבנות את פרצי המקדש ואת כל אשר מבית להיכל, ויחטאו את החצר ואת כל אשר בו.
מח ויחדשו את כל כלי הקודש, וישימו את המנורה אל ההיכל ואת מזבח הקטורת ואת שולחן הפנים.
מט וישימו את הקטורת על המזבח, ועל המנורה העלו את נרותיה להאיר במקדש.
נ ויתנו את לחם הפנים על השולחן, ואת הפרוכת המסך על הארון, ותכל כל העבודה כאשר בתחילה.
נא ויהי ביום החמישי ועשרים לחדש התשיעי הוא כסלו, בשנת שמונה וארבעים ומאה, וישכימו בבוקר ויעלו עולות על המזבח החדש כמשפט.
נב ויחנכו את המזבח בעצם היום אשר טמאו אותו הגויים, ויהללו לה' בשירים ובכינורות בחלילים ובמצלצלים.
נג ויפלו על פניהם וישתחוו לה' על אשר נתן להם עוז ותשועה.
נד ויחוגו את חנוכת המזבח שמונת ימים, ויעלו עולות ותודות בשמחת לבבם.
נה ויפארו את פני ההיכל בעטרות ובמגיני זהב ויחטאו את השערים ואת לשכות הכוהנים, וישימו את הדלתות.
נו ותהי שמחה גדולה בכל העם, כי גלל ה' את חרפת הגויים מעליהם.
נז ויצווה יהודה ואחיו וכל קהל ישראל לחוג את חנוכת המזבח ביום החמישה ועשרים לחדש כסלו שמונת ימים מדי שנה בשנה בהלל ובתודה לה'.
נח ויבנו גם בעת ההיא חומות בצרות ומגדלים גבוהים מסביב למקדש על הר ציון למען לא יוסיפו הגויים עוד לשחתו כבראשונה.
נט ויתן יהודה מצב בתוכם, לשמור את המקדש, ויבצר גם את בית צור למען היות להם למבצר מנגד לאדום.

פרק ה

א וישמעו הגויים מסביב כי הוקם המזבח, וכי טיהרו את המקדש כבראשונה, וייחר אפם במאוד מאוד.
ב ויוועצו יחדו להכרית ולעקור את כל עדת יעקב, ויחלו לשלוח יד ביהודים אשר בגבולם וימיתום.
ג ויהודה יצא לקראת ארץ אדום למלחמה על בני עשו, וייפול עליהם במעלה עקרבים אשר חנו שם על בני ישראל, ויך בהם מכה רבה, וייקח את שללם.
ד וגם יושבי בית און היו למוקש ולמארב לישראל על הדרך, וימיתו רבים מהם.
ה ויפקוד יהודה עליהם את פשעם, ויצבא על המגדלים אשר היו בם ויחרימם, וישרוף אותם וכל האנשים אשר בתוכם.
ו ומשם פנה מול בני עמון עם גיבורי חיל למלחמה, וימצאם חמושים, ושם שר צבאם טימוטיוס.
ז ויעש אתם מלחמות רבות ויוכל להם, וילכוד את יעזר ואת בנותיה וישב אל ארץ יהודה.
ח ויהי בעת ההיא ויקומו גם יושבי גלעד על היהודים אשר בארצם לכלותם, וימלטו אל מבצר דימון.
ט וישלחו ספרים אל יהודה ואל אחיו לאמור.
י כל הגויים אשר סביבותינו שתו עלינו לכלותנו וטימוטיוס בראשם, ועתה הם צרים על המבצר אשר נמלטנו שם להבקיעהו.
יא לכן חושה נא לעזרתנו למען הצילנו מידם כי רבים ממנו נפלו בחרב.
יב וגם מאחינו היושבים בארץ טוב המיתו כאלף נפש, ואת נשיהם וטפם הוליכו בשבי, ויבוזו את שללם.
יג ויהי הם קוראים עוד את המכתב, והנה מלאכים באים מן הגליל ומדיהם קרועים, ויגידו חדשות כאלה ויאמרו.
יד הנה הגויים מכל הערים מסביב מעכו ומצור ומצידון וכל יושבי הגליל קמו עלינו להשמידנו ותמלא הארץ אותם.
טו ויהי כשמוע יהודה ואנשיו את הדברים האלה ויועצו לב יחדו מה לעשות להושיע את אחיהם במבוכה הזאת.
טז ויצווה יהודה את אחיו את שמעון ויאמר בחר לך אנשים ולך אל הגליל להושיע את אחינו, ואני ויונתן אחי ניסע אל הגלעד.

יז וישם את יוסף בן זכריה ואת עזריה לנציבים אל שארית העם ועל אנשי המלחמה, ויפקד את ארץ יהודה על ידם לשמרה.
יח ויצווה אתם לאמור, שפטו את העם, אך הישמרו לכם ואל תצאו למלחמה על הגויים עד שובי אליכם.
יט ויחלק שמעון שלושת אלפים איש אבירי לב ללכת אל הגליל, ויהודה שם את פעמיו הגלעד, ומספר פקודיו שמונת אלפים.
כ ויהי בבוא שמעון אל הגליל, וילחם מלחמות רבות את הגויים, ותכבד ידו עליהם ויכם וירדפם עד פתח שערי עכו.
כא ויפלו כשלושת אלפים נפש מן הגויים וישלול את שללם.
כב ואת אחיו אשר בגליל ובארפד לקח וינהג אתם ואת נשיהם וטפם ואת כל רכושם אל ארץ יהודה, וילכו אתו שמחים וטובי לב.
כג ויהודה המכבי ויונתן אחיו עברו את הירדן וילכו דרך שלושת ימים במדבר.
כד ויפגשו את אנשי נבו ויקראו להם לשלום, ויספרו לו את הקורות את אחיהם בארץ הגלעד.
כה כי הוליכו הגויים אותם בשבי ויכלאום בבצרה ובבצר ובעלמון ובחשבון ובמקד ובקרניים, ערים גדולות ובצורות מאוד, וגם רבים מהם אסורים בערי הגלעד.
כו וכי נוסדו יחד להתנפל למחרתו על המבצרים האלה להבקיעם ולכלותם ביום אחד.
כז ויפן יהודה פתאום עם כל חילו, וילך דרך מדבר בצר, וייפול על העיר וילכוד אותה.
כח ויהרוג את כל זכורה לפי חרב ויבוז את שללה, ואת העיר הצית באש, ובעוד לילה קרב אל המבצר.
כט הבוקר אור ויישאו את עיניהם ויראו והנה המון גדול עד אין מספר נושאים סולמות וכל כלי משחית לעלות על המבצר ולתפשו.
ל ויבא יהודה כי החלה המלחמה, ונאקת אנשי העיר וקול התרועה גדלו עד לב השמים, ויעורר את רוח אנשיו להילחם בעד נפש אחיהם.
לא ויחץ את עמו לשלשה ראשים, ואחרי נושאם את קולם אל ה' תקעו בשופרות ויתגרו באויביהם מאחור.
לב ויהי כי הכירו אנשי טימוטיוס את יהודה בעקבם, וינוסו מפניו, ויך בהם מכה גדולה, ויפלו מהם ביום ההוא כשמונת אלפים נפש.
לג ויפן משם יהודה וייסע מול מצפה, ויערוך לקראתה ויתפשה, ויהרוג את כל זכורה ויבוז את שלל העיר, וייצת אש בקרבה.
לד ואחרי כן שם פעמיו אל חשבון ובצרה ומקדה ואל יתר ערי הגלעד ויפלו בידו.

לה ויהי אחר הדברים האלה ויאסוף טימוטיוס עוד חיל, ויחן על רבה מעבר לנחל.
לו וישלח יהודה מרגלים לתור את מחנה האויב, וישובו ויאמרו.
לז הנה כל הגויים מסביב נקבצו יחד ויכסו את עין הארץ.
לח וכל חיל ערב אתם אשר שכרו בכסף, וכל העם חלוצי מלחמה חונים מעבר לנחל.
לט וטימטיוס אמר אל שרי צבאו לאמור: זה לנו האות.
מ אם עבור יעבור יהודה את הנחל ולא יירא מגשת אלינו, לא נוכל לו כי עצום הוא ממנו.
מא אולם כי יירא לעבור ותחתיו יעמוד, ועברנו אנחנו כי יכול נוכל לו.
מב ויהי כי קרב יהודה אל הנחל ויצג את שוטרי העם על שפת הנחל ויצווה אתם לאמור, האיצו בכל העם לעבור למלחמה, ולא יוותר איש במחנה.
מג ויעבור הוא ראשונה וכל העם אחריו, ויינגפו כל הגויים לפניהם וישליכו איש איש את חרבו, ויברחו אל בית גלוליהם אשר בקרניים להימלט על נפשם.
מד ויתפוש יהודה את העיר, וישרוף את בית העשתרות וכל אשר בתוכו, ויהרוס את קרניים עד היסוד בה, ולא יכלו להתייצב לפני יהודה.
מה ויקבוץ אחרי כן כל איש ישראל אשר בגלעד למקטון ועד גדול, הם ונשיהם וטפם וכל רכושם, לשוב אל ארץ יהודה.
מו ויהי בהיותם בדרך, ויפגעו בעיר גדולה ובצורה היא עפרון, ואין דרך לנטות ימין ושמאל בלתי עבור בתוכה.
מז ויסגרו אנשי העיר בעדם, ואת מבואי העיר מלאו אבנים.
מח וישלח להם יהודה דברי שלום לאמור.
מט נעברה נא בעירכם לשוב אל ארצנו, לא ירע לכם איש, רק אין דבר בלתי עבור ברגלינו. ויקשו את ערפם ולא נתנום לעבור.
נ ויצווה יהודה לכל אנשיו לערוך מערכה לקראת העיר איש איש על דגלו.
נא ויחלצו ויסעו לקראתה וילחמו בה כל היום ההוא וכל הלילה, עד נתנה האלוהים בידם.
נב ויך יהודה את כל זכורה לפי חרב, ויבוז את העיר ויעשה תל עולם, וילכו על פגרי מתיהם עד אשר עברו את הירדן, ויבואו בערבה מול בית שאן.
נג ויקבץ יהודה את הנחלשים בעם, וידבר על לבם כל הדרך עד בואם אל ארץ יהודה.
נד ויעלו כולם בשמחה על הר ציון, ויקריבו עולות לה' יען כי לא נעדר מהם איש עד שובם אל ארץ אחזתם.
נה ויהי בהיות יהודה ויונתן בארץ הגלעד ושמעון אחיהם בגליל לצור על עכו.
נו ויוסף בן זכריה ועזריה שמעו את כל הגדולות אשר עשו ויאמרו.

נז למה נגרע מעשות לנו שם בארץ כאחינו, הבה נלחמה גם אנחנו את הגויים אשר סביבותינו.
נח ויצוו את אנשי מלחמתם להיחלץ, ויצאו לקראת יבנה למלחמה.
נט ויסע גורגיאש וחילו לקראתם ויניסם עד גבולי ארץ יהודה, ויפקדו מהם כאלפים איש, ותהי מהומה גדולה בישראל.
ס יען אשר לא שמעו לקול יהודה ואחיו ויחשבו לעשות נפלאות, והם לא היו מזרע האנשים אשר בחר ה' בהם לתת בידם תשועה לעמו.
סא וליהודה ולאנשיו היה יקר וגדלה נגד כל קהל ישראל ונגד כל הגויים אשר שמעו את שמעם ויבאו ויברכו אותם.
סב ויהי אחרי כן ויצא יהודה ואחיו להלחם בבני עשו היושבים בארץ מנגב וילכדו את חברון ואת בנותיה, ויהרסו את המבצר ואת המגדלים מסביב שרפו באש.
סג ויפנו משם ויסעו אל גלילות הגויים, ויעברו את שומרון.
סד ביום ההוא נפלו מן הכוהנים אשר נשאם רוחם להראות את כוחם וילכו להלחם בלי דעת.
סה ויעתק יהודה משם את מחנהו מול אשדוד בגלילי הגויים, וייתוץ את המזבחות, ואת פסילי אלוהיהם שרף באש ואחרי קחתו את שלל הערים שב אל ארץ יהודה.

פרק ו

א ויהי בנסוע אנטיוכוס בארצות העליונות מעיר לעיר, ויאמר לו הנה עיר גדולה בארץ פרס ושמה עילם והיא מלאה כסף וזהב.
ב ובאוצר בית אלוהיה יריעות זהב ושריונות ושליטים אשר הביאם שם אלכסנדרוס בן פוליפוס מלך מקדוניא.
ג ויבוא אנטיוכוס ויצבא על העיר ללכדה ולבוז את שללה, אך תם לריק כוחו.
ד כי אנשי העיר נזהרו מקודם ויצאו במערכה לקראתו וירדפוהו ויפן סר וזעף בבלה.
ה ואיש בא ארצה פרס ויגד לו לאמור, הנה הצבא אשר שלחת אל ארץ יהודה כליל נגף.
ו וליזיאש ראש לכל המחנות נס מפני העברים, וישוסו את מחנהו ויקחו את כל כלי הקרב אשר בתוכה, ועתה כולם חגורי מלחמה הם ויתחזקו.
ז ואת השיקוץ אשר הקימות על הבמה בירושלים השליכו חוצה, ואת המקדש הקיפו חומות גבוהות כאשר בתחילה, ויבצרו את בית צור עירך.
ח וישמע אנטיוכוס את הדברים האלה וייבהל, ויתעצב אל לבו, וייפול למשכב ויחל כי ראה כל תקותו מאפס.

ט ויתמהמה ימים רבים בעיר ההיא, כי עיצבונו היה הלוך וגדול וידע כי חלה את חוליו למות.
י ויקרא לכל אוהביו ויאמר אליהם: הנה נדדה שנתי מעיני ותנומה מעפעפי מיגון ומעצב.
יא ואומר בלבבי הנה כל כבודי נהפך עלי למשחית וצרות כשטף עברו על נפשי.
יב לו הייתי מחונן ברוב כוחי ויקרתי בעיני עמי.
יג ועתה מעי חמרמרו בזוכרי את אשר התעללתי בירושלים.
יד את המקדש ניצלתי מכול מחמודיו זהב וכסף, ואת צבאותיי שלחתי להשמיד את יושבי יהודה על לא דבר.
טו על אלה אחזתני הרעה לרדת ביגון שאולה על אדמת נכר.
טז ויקרא לאחד מאוהביו לפוליפוס ויצוהו לפקיד על כל מלכותו.
יז וימסור לו את הכתר ואת הלבוש ואת טבעת המלך להביאם אל אנטיוכוס בנו, ויפקידהו על ידו להיות לו לאומן ולהמליכהו תחתיו.
יח וימת אנטיוכוס בשנת מאה וארבעים ושמונה.
יט וישמע ליזיאש כי מת המלך, וימלך את בנו למלך תחתיו, כי הוא היה באומנה אתו, ויקרא את שמו אאופטר.
כ והגויים אשר ישבו עוד על המצודה הרעו לבני ישראל סביבות המקדש מאוד מאוד, ויתחזקו שמה.
כא ויתן יהודה את לבו לצור עליהם ולהחרימם עד כלותם.
כב ויתאספו כל העם ויגישו כל כלי מפץ ומשחית לפניה.
כג וימלטו מקצת הגויים אשר במצודה והנלווים עליהם מן הזדים בישראל, וילכו אל המלך ויאמרו לו.
כד עד מתי תחשוך את ידך מעשות שפטים להנקם את נקמת אחינו.
כה כמעט הואלנו לעבוד את אביך וללכת בחוקותיו כאשר ציוונו, והנה אחינו מתעבים אותך בגלל הדבר.
כו כל הנופל בידם יהרגו, וכל רכושנו לבז ולמשסה.
כז ותקטן בעיניהם לשלוח את ידם בנו, כי גם בכל גבולי הארץ ירעו כזאת.
כח כעת הם חונים על מצודה בירושלים ללוכדה ואת המקדש ואת בית צור בצרו.
כט ועתה אם לא תעצור אותם וגבה רוחם עוד מקדם עד אשר לא תוכל להם.
ל כשמוע המלך את הדברים האלה ויקצוף מאוד, ויקרא לכל שרי הצבא אשר על הרכב ועל הרגלי.

לא ויאסוף עוד חיל בשכר מאת המלכים אשר בבריתו ומאיי הים ויהיו מספר פקודיו מאת אלף רגלי ופרשים עשרים אלף ופילים שלושים ושנים כולם מלומדי מלחמה.
לב ויסעו דרך ארץ אדום ויצבאו על בית צור ימים רבים, ויקריבו כל כלי קרב ומפץ עליה להבקיעה.
לג ויפרצו בני ישראל מן העיר, וישלחו את כלי משחיתם באש, וילחמו כגיבורי חיל.
לד ויהודה סר מעל המצודה ויסע את חילו לקראת בית סוחרה נוכח מחנה המלך.
לה וישכם המלך למחרתו בטרם אור היום, וימשוך את מחנהו פתאום על הדרך העולה בית סוחרה, ויערוך את מערכותיו ויתקעו בחצוצרות.
לו ויזו על השנהבים דם ענבים ומיץ פרי בכאים לחרות אפם למלחמה.
לז ויחלקום לפי גדודי המחנות, ויתנו לכל חיה וחיה אלף איש רגלי לבושי שריונות ברזל וכובע נחושת בראשם, וחמש מאות איש בחור רוכבים בסוסים.
לח כל אלה עמדו על צלעי הפיל ולא סרו ממנו, ובכל מקום אשר הלכה החיה שם היו הולכים.
לט ועל גב כל פיל רכסו צריח עץ לבל יזח למחסה, ובצריח שלושים ושנים לוחמים מלבד איש הודו המנהיג את החיה.
מ ואת יתר הפרשים הציגו על ירכתי הצבא לבל ייפרדו.
מא ויהי בצאת השמש, וזרח עלי מגיני הזהב והנחושת, ויאירו פני ההרים מסביב ומראיהם כיקודי אש.
מב ויסע מקצת חיל המלך על ההר ומקצתו מתחת בשפלה, וילכו לאיטם במערכה.
מג כל השומע צללו אוזניו מקול ענות ההמון במסעם ומקול צלצל כל כלי המלחמה במחנה הגדול והנורא הזה.
מד ויהי בנסוע יהודה לקראתם ויך שש מאות איש ממחנה המלך לפי חרב.
מה וירא אלעזר החורני והנה חיה אחת חגורה ביתר שאת וגדולה מן האחרות ויאמר בלבו אכן המלך עליה.
מו וישלך את נפשו מנגד למען הציל את עמו ולעשות לו שם עולם בארץ.
מז וירוץ כגיבור בתוך גדודי האויב וחרבו אכלה בשר ימין ושמאל.
מח ויבוא עד הפיל ויכרע בין ברכיו וידקרהו, וייפול הפיל עליו וימות, ובנפלו המית גם אותו.
מט והיהודים ראו את חיל המלך כי עצום הוא מאוד ויטו מפניו.
נ וישם המלך את פניו ירושלימה וייחן עם חילו בארץ יהודה נוכח הר ציון.

נא ואנשי בית צור לא יכלו לעמוד בעיר כי חזק עליהם הרעב, ושנה ההיא הייתה שנת השמיטה וישלם המלך אתם ויצאו בטח מן העיר.
נב ויקח המלך את בית צור ויתן מצב בתוכה לשמרה.
נג ויצר על המקדש ימים רבים ויערוך כל כלי משחית מסביב לו להשחיתו באש ובחיצים ובאבני קלעים.
נד ויכוננו גם בני ישראל כלי משחית למולם, ויתייצבו ימים רבים לפני אויביהם.
נה אך על דבר שנת השמטה אזל כל לחם מכלי והעברים הנמלטים מן הגויים אל ארץ יהודה אכלו כל יתר המחיה.
נו ויותרו אך מתי מספר במקדש, כי כלו ברעב ובחוסר, וייפרדו איש מעל אחיו וילכו למקומם.
נז ויהי בעת ההיא ויוגד לליזיאש לאמור.
נח המלך אנטיוכוס הפקיד את בנו על יד פוליפוס להיות לו לאומן ולהמליכהו.
נט והנה הוא שב מארץ פרס, וכל אנשי הצבא אתו, ועתה פן ישלח ידו והחזיק בממלכה.
ס ויבהילו לסור מעל המצודה, ויאמרו אל המלך ואל שרי הצבא ואל כל אנשי החיל לאמור:
סא הן חסרנו כל בארץ הזאת, והעם הולך וחסר מבלי צדה, והמקום אשר אנחנו צרים עליו חזק הוא מאוד, הלא טוב לנו לשוב ולשקוד על אודות ארצנו.
סב לכן נתנה יד לעם הזה, ונעשה שלום להם, ונאות להם כי ילכו בחוקותם כמשפטם.
סג כי כל מלחמתם וכל רוגזם עלינו, עקב אשר הפרענו אותם מעבודת אלוהיהם.
סד וייטב הדבר בעיני המלך והשרים וישלח להם לשלום ויענוהו שלום.
סה ואחר נשבעו המלך והשרים להם, ויצאו היהודים מן המבצר.
סו ויהי כי בא המלך על הר ציון, וירא כי חזק הוא מאוד, ויפר את ברית שלומו ויצווה להרוס את החומות מסביב עד רדתן.
סז ואחרי כן שב בחיפזון לאנטוכיה, וירא את פוליפוס כי שלח ידו בבירה וילחם בו ויקחה מידו בחזקה.

פרק ז

א ויהי בשנת מאה וחמישים ואחת ויצא דימיטריוס בן סליקוס מרומא וילכוד במתי מעט עיר על שפת הים וימלוך שם.
ב ויהי בבואו אל הבירה ואל בית אבותיו, ויאחזו אנשיו את אנטיוכוס ואת ליזיאש להסגירם ביד דימיטריוס.

ג וישמע המלך ויקרא: הסירו אותם מעל פני, ויפגעו בם אנשיו וימותו. וישוב דימיטריוס על כסא מלכותו.
ד ויקבצו אליו כל הפוחזים והבוגדים בישראל, ואליקים בראשם, והוא נכסוף נכסף אל משמרת הכהונה.
ה ויצעקו חמס על יהודה ועל עמו, ויאמרו אל המלך.
ו הנה יהודה ואחיו המיתו כל אוהביך, ואותנו גרשו מן הארץ.
ז ועתה שלח נא איש אשר בטחתה בו, לראות את הרע אשר עשו לנו ולארצך, ולייסרם ואת כל עדתם.
ח ויבחר המלך באחד מרעיו ושמו בכחידס, הרודה בעבר הנהר, כי בטח בו המלך ושמו אדיר בארץ.
ט וישלח אתו את הבוגד אליקים, וימלא את ידיו לכהן, ויצווהו לעשות שפטים בבני ישראל.
י ויסעו בחיל גדול אל ארץ יהודה, וישלחו מלאכים אל יהודה ואל אחיו ודברי שלום בפיהם למען התעותם.
יא ויהודה ראה כי חיל גדול בעקבם, ויכר כי עורמה בפיהם ולא האמין להם.
יב ועדת סופרים התקבצו אל אליקים ואל בכחידס לדבר אתם במישרים ונלוו אליהם החסידים ראשי בני ישראל לשאול להם לשלום.
יג כי אמרו בלבם הלא אליקים כהן הוא, מזרע אהרן אשר בא עם החיל הזה, ובגוד לא יבגוד באחיו.
יד וידבר אליקים להם לשלום וישבע לאמור, חי ה' אם אשקר לכם לעשות עמכם כל רע.
טו ויהי כי האמינו לשבועתו, ויאחז ששים איש מהם וישחטם ביום אחד.
טז ככתוב בשר חסידיך לחיתו ארץ, שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר.
יז ויחרד כל העם חרדה גדולה עד מאוד, ויילילו ויאמרו הלא אין אמון בם כי הפרו את הברית ואת השבועה אשר נשבעו לנו.
יח ויפן בכחידס מירושלים ויחן על בית סוכו וישלח בכל הארץ מסביב לאחוז את האנשים אשר נמלטו מידו וישחטם וישליכם אל הפחת.
יט ואחרי כן הפקיד את אליקים על הארץ ויעזוב אנשים אתו לעזור לו וישב אל המלך.
כ ואליקים נלחם בעד הכהונה הגדולה, ויתקבצו אליו כל עוכרי ישראל ותכבד ידם על ארץ יהודה וירושלים.
כא וירא יהודה את אליקים ועדתו כי ירעו עוד מן הגויים.
כב ויקום ויעבור בכל גבולי יהודה, וינקם בכל הפושעים, ויעצרו משוט בארץ.

כג ויהי כראות אליקים את יהודה ואת עמו כי שגבו ממנו, ואין לאל ידו להתייצב לפניהם, וישב וילך אל המלך ויצעק חמס עליהם.
כד וישלח המלך את ראש כל שריו את נקנור, והוא שונא את ישראל מאוד, ויצוהו להשמיד ולאבד את כל העם.
כה וייסע נקנור בחיל כבד ירושלימה, וישלח במרמה מלאכים אל יהודה ואל אחיו ודברי שלום בפיהם לאמור.
כו אל נא תהי מריבה ביני וביניכם לכן במתי מעט אבוא אליכם ונדברה יחד.
כז ויבוא אל יהודה וישאלו איש את אחיו לשלום, והאויב ארב במארב לתפשו.
כח ויוגד ליהודה כי בא אליו נקנור בצדיה, ויירא מפניו וימאן לראותו עוד.
כט וירא נקנור כי נודעה עקבתו, ויצא בחרב לקראת יהודה על יד כפר שלמה.
ל וינגף חיל נקנור לפניו ויפלו כחמשת אלפים איש במגפה ההיא והנשארים נמלטו אל עיר דוד.
לא ויהי אחר הדברים האלה ויעל נקנור על הר (הבית?) ויצאו מן הכוהנים ומזקני העם לקראתו ויאספוהו בטוב לב הביתה ויראוהו את הקורבנות אשר הקריבו בעד שלום המלך.
לב ויתעלל בהם נקנור ויצחק ויגאל אותם וידבר אתם קשות.
לג וישבע שבועה לאמור: אם לא תסגירו את יהודה ואת אנשיו בידי שרוף אשרוף את הבית הזה בשובי בשלום וילך בחרי אף.
לד וישובו הכוהנים ויגשו אל מזבח ה' וישאו את קולם בבכי ויאמרו.
לה ה' אלוהים יען אשר רצית בבית הזה להיקרא בו שמך הגדול והוא בית תפלה לעמך ישראל.
לו אנא אנא ה' נקום נקמתך באיש הזה ובחילו זכור את חרפתם אשר חרפוך והפל אותם בחרב לבל יקומון עוד.
לז ויפן נקנור מירושלים ויחן על בית חורון וחיל ארם בא לעזרתו.
לח ויסע יהודה את מחנהו על יד חדשה ופקודיו שלושת אלפים איש ויתפלל אל ה' ויאמר:
לט ה' אלוהים עת חרפוך שלוחי סנחריב, שלחת את מלאכך ויך בחילו מאה ושמונים וחמשה אלף.
מ שלח נא גם היום את מגפתך על החיל הזה לעינינו למען ידעו כל הגויים כי אנפת בם עקב אשר חרפו את משכן כבודך וכי שפטת אותם כפי רשעתם.

מא ויהי ביום שלושה עשר לחודש אדר ויערכו מלחמה, ויינגף חיל נקנור, והוא נפל ראשונה במערכה.
מב וירא העם כי נפל שר צבאם, וישליכו את הנשק וינוסו.
מג וירדוף יהודה אחריהם דרך יום אחד מחדשה ועד גזר, ויריעו בחצוצרות אחריהם לתת אות לבני ישראל.
מד ויצאו מכל חוות ארץ יהודה מסביב ויפלו עליהם. ויהי בפנות האויב לקראתם, ויפלו כולם בחרב עד לא נשאר שריד ופליט.
מה ויעט העם אל השלל, ויכרתו את ראש נקנור ואת ידו הימנית אשר נשא בגאון לבבו, ויוקיעום בירושלים.
מו ותחי רוח העם ויחוגו את היום ההוא בשמחה גדולה, ויצוו לחוג את יום השלושה עשר לחודש אדר מימים ימימה.
מז ותשקוט ארץ יהודה ימים מספר.

פרק ח

א וישמע יהודה את שמע אנשי רומא כי אבירי לב המה, ונותנים יד לחפצי אהבתם, וכורתים ברית למבקשי שלומם וכי עצמו במאוד מאוד.
ב וגם שמע את המלחמות ואת הגדולות אשר עשו בארץ גלתי, כי הכניעו את העם למשמעתם ויתנו אותם למס עובד.
ג ואת המעשים אשר עשו באשפניא, ויכבשו את הרי הנחושת אשר ימצא שם זהב וכסף.
ד ואת הארצות הרחוקות מהם אשר כבשו וירדו בהן בדעת ובחוכמה.
ה וכל המלכים אשר יצאו מקצווי ארץ למלחמה לקראתם הוכו במגפה ויכניעום ויתנום למס.
ו כאשר עשו לשני מלכי הכתים, לפוליפוס ולבנו פרזיוס, אשר קמו עליהם, ויכו אותם עד הישמדם.
ז ואת אשר עשו לאנטיוכוס הגדול מלך אסיא, אשר יצא בחרב לקראתם ואתו מאה ועשרים שנהבים וסוס ורכב וחיל רב עד אין מספר ויינגף לפניהם.
ח ויתפשו אותו חי וישימו אותו ואת זרעו אחריו למס עובד, ויצוו לשלוח להם בני תערובות.
ט וייקחו את מיטב ארצותיו מידו, את ארץ הודו ומדי ולוד ויתנו אותם למלך אאומינס.
י וכאשר התייעצו יושבי יון לנפול עליהם ולהכריתם ויוודע הדבר להם.

יא וישלחו אחד משלישיהם ויך אותם במערכה, ויפלו חללים רבים, וישבו מהם שבי וינהגו את נשיהם ואת טפם ואת רכושם.
יב ויירשו את ארצם ויהרסו את מבצריהם ויתנום לעבדים עד היום הזה.
יג וכן השמידו את כל הממלכות וכל איי הים המתקוממים בם הכניעו תחת ידם.
יד הקרובים והרחוקים שמעו לקולם, כי נפל פחדם על כל העמים.
טו אולם היטב היטיבו לכל אוהביהם ולאנשי בריתם.
טז את אשר יושיעו נושע והוקם על ממלכתו ואת אשר לא יחפצו בו יורידו מכיסאו כי עתקו גם גברו מאוד.
יז ובכל זאת אין בהם לא מעוטר עטרה ולא לבוש ארגמן להראות את גדלו.
יח כי אם בית משפט להם, וזקני הארץ שלוש מאות ועשרים ישפטו בו יום יום את העם.
יט ומדי שנה בשנה יבחרו להם איש אחד לנגיד עליהם ועל כל ארצותם ולו ישמעון וגאה וקנאה אין בינותם.
כ ויבחר יהודה את אאופולימוס בן יוחנן בן הקוץ ואת ישוע בן אלעזר וישלחם לרומא להקים ברית אהבה ושלום אתם.
כא למען הסיר את העול מעל שכמם, ובני ישראל לא ידוכאו עוד תחת רגלי היונים.
כב ויישאו את רגלם וילכו מהלך רב עד בואם לרומא, ויבואו לפני זקני העם ויאמרו.
כג יהודה המכבי ואחיו ועם היהודים שלחונו אליכם להקים ברית שלום אתכם.
כד ועתה הואילו נא כתוב זיכרון בספר, כי אחיכם ואנשי בריתכם המה.
כה וייטב הדבר בעיני זקני העם.
כו וזאת משנה הספר אשר כתבו על לוחות נחושת וישלחו אותו ירושלימה להיות להם לזכר הברית.
כז יצו ה' את ברכתו שלום לעם רומא ולעם יהודה גם בים וגם ביבשה, וחרב לא תעבור בארצם עד עולם.
כח אולם כי תקרה מלחמה ברומא או בכל ארץ ממשלתם או בארץ בעלי בריתם יעזרו אותם היהודים באמת ובתמים כפי מצב הדבר.
כט ולא יכלכלו את אויבי רומא לא בציד ולא בנשק לא בכסף ולא באניות כרצון הרומאים.
ל כל אלה ישמרו לעשות חנם בלי קחת דבר.
לא וכי תקרה מלחמה בארץ היהודים יבואו חיל רומא לעזרתם באמת ובתמים כפי מצב הדבר.

לב ונתון לא יתנו לאויבי היהודים לא אוכל ולא נשק לא כסף ולא אניות, כי זה רצון הרומאים, ואת אלה ישמרו לעשות בלי מעל ומרמה.
לג על פי הדברים האלה הוקמה הברית בין בני רומא ובין היהודים.
לד וכי יעלה על לב שניהם להוסיף על אלה או לגרוע מהם - כחפצם יעשו, וכל אשר יוסיפו או יגרעו יקום.
לה ועל אודות דימיטריוס אשר עשק את היהודים כתבו לו לאמור.
לו מה לך כי תסתולל ביהודים והם אחינו ואנשי בריתנו.
לז והיה כי ישובו אלינו לצעוק עליך בוא נבוא לעזרתם ונלחמה בך בים וביבשה.

פרק ט

א ויהי כשמוע דימיטריוס את מפלת נקנור וחילו, ויוסף לשלוח את בכחידס ואת אליקים על ארץ יהודה עם מבחר צבאו אשר עומד תמיד לימינו במערכה.
ב ויסעו וילכו דרך הגלגל ויחנו על מסילות אשר בארבל וילכדוה, וישפכו שם דם רב.
ג ובחודש הראשון בשנת מאה וחמישים ושתים נסעו ירושלימה ויחנו עליה.
ד ומשם נסעו אל בארות, ופקודיהם עשרים אלף איש רגלי ופרשים אלפים.
ה ויהודה תקע את מחנהו בליש, ושלושת אלפים איש בחור עמו.
ו ויהי בראותם את מחנה האויב כי עצום הוא מאוד, ויראו, וינוסו רבים מן המחנה, ולא נשארו עם יהודה בלתי שמונה מאות איש.
ז וירא יהודה כי נפוץ העם מעליו, והמלחמה נגד פניו, ויפג לבו, כי קצרה העת להשיב את הנפוצים, וייצר לו מאוד.
ח ובכל זאת אמר אל הנשארים: קומו ונלחמה את אויבינו, אולי נוכל נכה בם.
ט וימאן העם ויאמרו: לא נוכל להם, אך את נפשנו נציל ונסורה הפעם.
י כי אחרי הפרד אחינו מעלינו דל כוחנו מאוד, ואיך נוכל להלחם בם.
יא ויען יהודה ויאמר חלילה לי מתת עורף. כי אם קרבה עתנו, ומתנו כאנשי חיל ואל יהי כבודנו לכלימה.
יב ויצא החיל מן המחנה וייסע לקראתם.
יג תופשי הקשת והקלעים וכל גיבורי החיל הלכו בראשם, והפרשים משני עבריהם, ושר צבאם בכחידס מימינם.
יד כזאת נסעו משני קצותם לקראתם ויריעו בחצוצרות.
טו ויתקעו גם אנשי יהודה לקראתם, ותרעש הארץ מקול שאון המחנות, ותהי המלחמה מן הבוקר עד הערב.

טז וירא יהודה את בכחידס עומד מימין עם תוקף חילו, ויתקבצו אליו כל אבירי לב,
ויינגף האגף הימין לפניהם, וירדפו אחריהם עד רגל הר אשדוד.
יז ויהי בראות העם משמאל כי ניגף האגף הימין, ויפנו וירדפו אחרי יהודה ואנשיו.
יח ותהי המלחמה חזקה, ויפלו חללים רבים משני עבריהם, וגם יהודה נפל בין החללים
והנשארים נסו לנפשם.
יט וייקח יונתן ושמעון את גופת אחיהם, ויקברו אותה בקברות אבותיו בעיר מודעית.
כ ויבכו אותו כל בית ישראל ויתאבלו עליו ימים רבים ויקוננו ויאמרו:
כא הוי כי נפל גיבור במלחמה, חוסן ישראל ומגינו.
כב ויתר מעשי יהודה ומלחמותיו, וכל הגדולות אשר עשה, אינם בכתובים, כי עצמו
מספר.
כג ויהי אחרי מות יהודה וירבו המתפרצים בכל גבולות ישראל וכל עושי עולה נשאו
את ראשם.
כד ויהי כי כבד הרעב בארץ וילכו כל העם ויתענו תחת יד בכחידס.
כה ויבחר לו בכחידס אנשי בלייעל וייתן אותם לראשים על העם.
כו ויחקרו ויחפשו את הדבקים ביהודה, ויביאו אותם אל בכחידס להתעלל ולהינקם
בהם.
כז ותהי שערורה גדולה בישראל אשר לא נהייתה כמוה מאז אפס נביא מארץ.
כח ויוועדו יחדו כל אוהבי יהודה, ויבואו אל יונתן ויאמרו לו.
כט אחרי מות יהודה אחיך אין כמוך בארץ, לצאת ולבוא לפנינו להצילנו מכף בכחידס
ומכף כל דורשי רעת עמנו.
ל לכן בחרנו בך להיות לראש ולנגיד עלינו תחת יהודה אחיך, וללחום את מלחמותינו.
לא ויואל יונתן להיות להם לראש, ויקם תחת יהודה אחיו. וישמע בכחידס ויצווה לבקש
אותו ולהמיתו.
לב ויוגד הדבר ליונתן ולשמעון, וינוסו עם כל הנלווים אליהם אל מדבר תקוע, ויחנו על
שפת ים המלח.
לג וישמע בכחידס את הדבר ביום השביעי, ויסע עם כל חילו ויעבור את הירדן.
לד ויונתן שלח את אחיו את יוחנן אשר היה פקיד על העם, אל אוהביו אל אנשי נבו,
לבקש מהם לשמור את קניינם ואת רכושם תחת ידם, כי רכוש רב היה להם.
לה ויוודע הדבר לבני ימברי, ויצאו ממדבא ויפלו על יוחנן ויתפשו אותו ואת כל אשר
אתו וילכו.
לו ויהי אחר הדברים האלה, ויוגד ליונתן ולשמעון אחיו לאמור.

לז הנה יום משתה וחתונה לבני ימברי, ועתה הם מביאם את הנערה בתפארת רבה ממדבא, כי בת נשיא היא מארץ כנען.
לח ויזכרו את יוחנן אחיהם, ויעלו ההרה ויתחבאו במערת ההר.
לט וישאו את עיניהם ויראו והנה החתן בא עם אחיו וקרוביו ההולכים לקראתם בתופים ובנבלים ובהמון גדול, וקול המולה עולה עד לב השמים.
מ ויפרצו מן המארב עליהם ויפגעו בם, ויפלו חללים רבים, ויבוזו את כל רכושם, והנשארים נסו ההרה.
מא ותהפך להם התאווה לדאבה, ושיר הנבל לאבל.
מב ויהי אחרי הנקמם את דם אחיהם וישובו ויחנו על יד הירדן.
מג וישמע בכחידס ויסע לקראתם ויבא בחיל גדול על שפת הירדן ביום השבת.
מד ויאמר יונתן אל אנשיו לאמור:
מה קומו ונלחמה בעד נפשנו, כי לא כתמול שלשום היום הזה.
מו הנה האויב מפנים ומאחור, ומי הירדן מקצה מזה ויערות וביצות מקצה מזה, ומקום לנוס אין.
מז ועתה הרימו קולכם אל ה' להושיעכם מיד אויביכם.
מח ויהי כי החלו להלחם, וישלח יונתן את חרבו להכות את בכחידס, ויט בכחידס מפניו.
מט וירד יונתן ועמו אל תוך הירדן וישחו ויעבורו, ומאנשי בכחידס לא עבר איש אחריהם.
נ ויפלו מאנשי בכחידס ביום ההוא כאלף נפש.
נא ויפן בכחידס וישב ירושלימה, ויחל לחזק את ערי יהודה, ויסב את יריחו ואת אמה ואת בית חורון ואת בית אל ואת תמנה ואת פארן ואת טפו חומות גבוהות דלתיים ובריח.
נב וישם מצב בתוכם להצר לבני ישראל.
נג ויחזק גם את בית צור ואת גזר ואת המצודה, וייתן משמר בתוכה, וימלא את מסכנותיה בר ואוכל.
נד ואת בני נשיאי הארץ לקח לבני ערובה ויכלאם במצודה בירושלים.
נה ויהי בחודש השני, בשנת שלוש וחמישים ומאה, ויצווה אליקים להרוס את החומה התיכונה לדביר הבית אשר הקימו הנביאים לפנים.
נו ויהי בהחילם להרוס, ויד ה' נגעה באליקים - ולא יספו.
נז ויהי כאילם לא יפתח פיו, ולא יכול לצוות את ביתו, וימת בצירים וחבלים.

נח וירא בכחידס כי מת אליקים, וילך וישב אל המלך, ותשקוט ארץ יהודה שנתיים ימים.
נט ויוסדו כל רשעי הארץ יחד ויאמרו.
ס הנה יונתן ועדתו שלווים ושקטים המה ועתה לכו ונביא את בכחידס עליהם לצוד אותם בלילה אחד.
סא וילכו אל בכחידס ויגידו לו את עצתם.
סב ויזעק בכחידס חיל גדול, וישלח בסתר ספרים לכל הנלווים אליו לתפוש את יונתן ואת כל עדתו.
סג ויוודע הדבר ותישאר עצתם מעל ותהי להפך.
סד כי תפוש תפשו יונתן ושמעון חמישים איש מראשי הארץ הנועדים עליהם וישחטום.
סה וינוסו אחרי כן עם כל ההולכים אחריהם אל בין בשן אשר במדבר, ויבנו את הריסותיה וישבו שם.
סו וישמע בכחידס ויקהל את כל חילו וישמע גם את היהודים אשר בארץ.
סז ויסע ויבוא לפני בית בשן וילחם עליה ימים רבים, ויערוך כל כלי משחית לקראתה.
סח ויעזוב יונתן את העיר ביד שמעון אחיו, ויצא ממנה עם מקצת אנשיו, ויך את הדר ואת אחיו ואת בני פשרון באוהליהם.
סט ויהי בהחילו להכות בהם, וירבו עוזריו וילך הלוך וחזק.
ע ושמעון ואנשיו פרצו מן העיר ויציתו את כל כלי משחיתם באש, ויכו את חיל בכחידס וינגף לפניהם.
עא וירא כי תם לריק כוחו, ותבער חמתו ביהודים אשר הסיתוהו לבוא בארץ, ויהרוג רבים מהם, וייתן את לבו לשוב אל ארצו.
עב וישמע יונתן וישלח אליו מלאכים לקרוא לו לשלום, ולבקש מידו להשיב לו את השבויים.
עג ויואל בכחידס לעשות ככל אשר שאל, וישבע לו לבלתי הרע לו עוד כל ימיו.
עד וישב לו את כל השבי מארץ יהודה, ויפן וישב אל ארצו ולא יסף עוד לבוא בגבול ארץ יהודה.
עה ותשבות המלחמה בישראל וישב יונתן במכמש וישפוט את העם, ויכרת את הפושעים מקרב ישראל.

פרק י

א ויהי בשנת ששים ומאה, ויעל אלכסנדרוס בן אנטיוכוס המפואר, וילכוד את עכו, ויאספוהו העירה בשלום וימלוך שם.
ב וישמע דימיטריוס, ויזעק חיל גדול מאוד לצאת למלחמה לקראתו.
ג וישלח דימיטריוס ספרי שלום אל יונתן, ויחניף לו בחלק לשון להטות לבבו אליו.
ד כי אמר בלבו: טוב לי כי יקשור נפשו בנפשי, מהתקשרו עם אלכסנדרוס עלי.
ה הלא פקוד יפקוד את כל הרע אשר עשיתי לו ולאחיו ולכל עמו.
ו ויכתוב לו לאמור: הנני נותן לך יד לעשות חיל ולהחלץ, ונכרתה ברית יחדו, וציותי להשיב לך את בני הערובה אשר בידי.
ז וילך יונתן ירושלימה, ויקרא את הספר באזני העם ובאזני האנשים אשר על המצודה.
ח ויהי כשמעם כי נתן לו המלך יד לעשות חיל, וימס לבבם ויראו מפניו.
ט וישלח את בני הערובה לחופשי, ויונתן השיבם לאבותיהם.
י וישוב יונתן לשבת בירושלים ולבנות את העיר ולהקים את הריסותיה.
יא ויצווה את עושי המלאכה להקיף את הר ציון חומות אבני גזית לחזקו ויעשו כן.
יב ויברחו כל בני הנכר מן הערים אשר בנה בכחידס, ויעזוב איש את מקומו וילך לו אל ארצו.
יג רק בבית צור נשארו כל הנסוגים מאחרי ה' ומצוותיו ותהי להם למקלט.
יד ויהי כשמוע אלכסנדרוס את כל הדברים אשר כתב דימיטריוס ליונתן, ואת המלחמות וכל הגדולות אשר עשה הוא ואחיו בכל התלאה אשר מצאתם, ויאמר:
טו הנמצא כמוהו איש בארץ, לכה נכרתה ברית אתו ונבקשה את אהבתו.
טז ויכתוב לו את הדברים האלה:
יז המלך אלכסנדרוס ליונתן אחיו שלום.
יח הנה שמעתי את שמעך כי איש חיל אתה, וכי יקרת להיות מאנשי בריתי.
יט לכן הנני נותן אותך כוהן הגדול לעמך ואוהב המלך יקרא לך.
כ ועתה קח נא מידי את נזר הזהב, ואת בגד הארגמן אשר שלחתי לך, ותהי נא ידך אתי לדרוש את טובתי.
כא וילבש יונתן את בגדי הכהונה בחודש השביעי בחג הסוכות, בשנת ששים ומאה, ויאסוף חיל וכלי מלחמה.
כב ויהי כי הגיעו הדברים האלה אל אזני דימיטריוס, ויצר לו מאוד ויאמר.
כג מה זאת עשיתי כי הקדימני אלכסנדרוס להסב את לב העברים אליו ולהתחזק בהם.
כד ועתה אכתוב להם גם אני, וכבד אכבדם ביקר ובמתן, למען יפנו אלי להושיעני.

כה וישלח להם ספרים לאמור.
כו המלך דימיטריוס לעם יהודה שלום.
כז הנה שמעתי וישמח לבי כי לא סרתם מאחרי לדבקה בפושעים בי, וכי שמרתם את בריתי אתכם.
כח לכן שקדו ושמרו את ברית אהבה הזאת כל הימים.
כט וגמלתי אף אני לכם ככל הטוב אשר תעשון עמדי, והסר אסיר כל עול מעל שכמכם והגדלתי חסדי עמכם.
ל והסירותי מכם ומכל היהודים כל מכס ותרומה, את מכס המלח ואת מנת המלך.
לא את השלישית מתבואות הארץ ואת החצי מכל פרי עץ אשר לי המה.
לב והוסר כל משא מארץ יהודה ומשלושת הנפות החוברות לה בשומרון ובגליל למן היום ועד עולם.
לג והעיר ירושלים עם כל גבולה תהיה קודש, וחופשית מכל תרומה ומעשר המלך.
לד גם את המצודה אשר בירושלים אתן ביד הכהן הגדול, להיאחז בה ולתת מצב בתוכה לשמרה כאוות נפשו.
לה וכל שבויי היהודים אשר בארץ מלכותי לחופשי אשלחם בלי קחת פדיון נפשם, וכל מכס וכל תרומה לא יורם מהם וממקניהם.
לו וכל החגים והשבתות וראשי החודשים ומועדי השנה, וגם שלושת ימים לפני החג ושלושת ימים אחר החג, יהיו ימי חופש והרווחה לכל היהודים הדרים בארצי.
לז לא יפריע ולא ישבית איש אותם ולא יעבור עליהם לכל דבר.
לח ושלושים אלף איש יחלצו מהם לחילי המלך, ונתתי להם את שכרם חלף עבודתם כאשר יינתן לחיילי, ומהם ישרתו בערי מבצר מלכותי.
לט וגם יבחרו מהם אנשים ליועצי המלך ולשקוד על כל דבר גדול להיעשות באמונה.
מ וראשיהם ונציביהם מקרבם ייקחו, למען ישמרו כולם את חוקותם כאשר יסד עליהם המלך בארץ יהודה.
מא ושלושת הנפות בארץ שומרון והגליל הנוספות על ארץ יהודה לכהן הגדול תהיינה למנה, ולו יעבדו, למען דעת כי הוא אדוני הארץ לבדו.
מב והעיר עכו ומגרשיה הנני נותן אותה מתן להיכל בירושלים, לכל מלאכת עבודת הקודש.
מג ומדי שנה בשנה אשקול חמש עשרה אלף שקל כסף מבית אוצרי ומתבואת אדמתי.
מד ואת אשר לא שולם עוד מן הפקידים מימים אשר עברו, שלם ישלמו לעבודת ההיכל.

מה וחמשת אלפים שקל כסף אשר לקחו פקידי שנה בשנה מתבואת ההיכל יינתנו לכוהנים אשר עבודת הקודש עליהם.
מו וכל איש אשר יאשם למלך בכל אשר יעשה לאשמה בה, ונס אל תוך ההיכל או אל כל סביבותיו, נקה ינקה ויד לא תיגע בו ובכל אשר לו בכל מדינות מלכותי.
מז וגם כסף יישקל מבית אוצרי לבנות ולחדש את הבית ולתקן את חומות ירושלים וכל ארץ יהודה.
מח ויהי כשמוע יונתן והעם את הדברים האלה, לא האמינו בהם, ולא פנו אליהם כי זכרו את כל הרע אשר עשה לישראל, ואת הלחץ אשר לחץ אותם.
מט וייטבו דברי אלכסנדרוס בעיניהם, יען אשר קדם אותם באהבה ובשלום, ויהיו בעוזריו כל הימים.
נ והמלך אלכסנדרוס אסף חיל גדול ויצא למלחמה לקראת דימיטריוס.
נא ויהי הם נלחמים במערכה, וינוסו אנשי דימיטריוס. ויהי ברדוף אחריהם, וגבר אלכסנדרוס.
נב ותהי המלחמה ארוכה עד בא השמש, ויפול דימיטריוס בין החללים.
נג ויהי אחרי כן וישלח אלכסנדרוס מלאכים אל תלמי מלך מצרים לאמור.
נד אחרי שובי אל ארץ אבותי ושבתי על כסא מלכותי והממשלה נכונה בידי.
נה ואחרי הכותי את דימיטריוס במערכה, והוא וחילו נגפו לפני, וישבתי על כסא מלכותי.
נו הנה אנוכי יצאתי לשחר פניך ולבקש את אהבתך.
נז ועתה אם נא מצאתי חן בעינך תנה את בתך לי לאשה.
נח ואנוכי אהיה לך לחתן והקרבתי לך אשכר ולבתך אתן מוהר ומתן כיד המלך.
נט ויענהו המלך תלמי ויאמר.
ס ברוך היום אשר שבת בו אל ארץ אבותיך וישבת על כסא מלכותם, ועלי לעשות ככל אשר שאלת.
סא אך בא נא לקראתי לעכו ונראה פנים והתחתנתי בך כאשר דברת.
סב ויהי בשנת מאה וששים ושתים, ויצא המלך תלמי ממצרים עם קליאופטרה בתו, ויבואו לעכו.
סג ואלכסנדרוס בא לקראתו וייתן לו תלמי את בתו לאשה, ויעשו משתה גדול בעכו כיד המלכים.
סד ויכתוב אלכסנדרוס ספרים ליונתן, ויבקש ממנו לבוא אליו ולהראות לפניו.

סה ויבוא יונתן בתפארת גדולה לעכו, וימצא שם את שני המלכים וייתן להם ולאוהביהם משאות יקרות זהב וכסף וימצא חן בעיניהם.
סו ויבואו גם מאנשי רשע בישראל שמה להוציא את דיבתם רעה על יונתן, ולא אבה המלך שמוע לקולם.
סז ויצווה להפשיט את יונתן את בגדיו ולהלבישו בגדי ארגמן. ויעשו כן, ויושיבהו המלך אצלו.
סח ויצווה אחרי כן את שריו להעבירו ברחובות העיר ולקרא לפניו.
סט איש איש אשר יעז פניו למרות כבוד יונתן או לעשות לו רעה גדולה או קטנה דמו בראשו.
ע ויהי כי ראו מלשיניו כי כבדהו המלך והלבישו ארגמן, וכי קראו ככה לפניו, ויברחו כולם וינוסו.
עא ויכבדהו המלך נגד כל העם, ויפקוד אותו כמספר אוהביו, וישם אותו לראש ולנגיד.
עב ואחרי כן שב יונתן בשלום ובשמחה ירושלימה.
עג ויהי בשנת חמש וששים ומאה, ויבוא דימיטריוס בן דימיטריוס מאי קריטה וישב אל ארץ אבותיו.
עד וישמע אלכסנדרוס ויזעף לבו, וילך וישוב מהר לאנטוכיא.
עה ויפקד דימיטריוס פקיד את אפולוניוס אשר היה נציב ארם תחתון ויזעק חיל גדול וייחן על יבנה.
עו וישלח מלאכים אל יונתן הכהן לאמור.
עז לא התייצב איש לפני בלתי אתה לבדך, ורק למענך הייתי לחרפה, ועתה הגד לי הרק על ההרים כוחך.
עח אם איש חיל אתה רדה אלי אל המישור ויבחן כוחנו, כי כוח הערים אתי.
עט וכי תשאלך נפשך לאמור מה כוחי וכוח העם אשר לרגלי כי בטחתי בו.
פ והגדתי לך כי לא תוכל לעמוד לפני העם אשר הכו את אבותיך פעמים בארץ מושבותם.
פא ואיך תוכל לקום לפני החיל הנורא הזה עם סוס ורכב במישור אשר אין שם הרים וסלעים לנוס ולהסתתר בם.
פב ויהי כשמוע יונתן את דברי אפולוניוס ויתעצב אל לבו, ויקח עשרת אלפים איש בחור ויצא מירושלים, ושמעון אחיו בא לקראתו לעזור לו, ויעתק את מחנהו לפני יפו.
פג וימאנו יושבי יפו לתיתו בוא העירה, כי אנשי אפולוניוס בקרבה.

פד ויהי כי הרעיש את החומות, ויחרדו יושבי העיר ויפתחו את השערים, ותהי העיר ביד יונתן.
פה וישמע אפולוניוס וייחן את פני העיר עם שלושת אלפים פרשים וחיל כבד רגלי ויתנכל ללכת אשדודה, למען התיקו מן העיר אל המישור, כי נשען על רוב סוסיו.
פו וייסע יונתן אחריהם על דרך אשדוד, ותחל המלחמה בין שתי המחנות.
פז ואפלוניוס השאיר בהיחבא אלף פרש במחנה מאחריו.
פח ויהי כי הכיר יונתן כי המארב בעקבו, וכי הוא משוטט סביב למחנה לירות בחצים על העם, ויצווה יונתן את אנשי צבאו לעמוד איש תחתיו.
פט ויורו המורים מן הבוקר עד הערב עד הלאות הסוסים.
צ וירא שמעון כי עייפים הם, וימהר וינהג את חילו לקראתם, ויתגר בם וינוסו.
צא וישוטו על פני השדה אנה ואנה וינוסו אשדודה, ויחפזו אל בית דגון אלוהיהם להימלט שמה.
צב ויבוז יונתן את אשדוד ואת בנותיה וישרוף את העיר ואת בית דגון וכל הנמלטים בתוכו.
צג ויהי מספר החללים והנשרפים כשמונת אלפים נפש.
צד ויפן יונתן משם ויצר על אשקלון, ויצאו אנשי העיר לקראתו ויאספוהו בכבוד גדול העירה.
צה וייקח יונתן אחרי כן את חילו ואת הרכוש אשר רכוש וישב ירושלימה.
צו וישמע אלכסנדרוס ויוסף עוד לכבדו מקדם וישלח לו אבנט זהב כאשר יחגרו שארי המלכים וייתן לו את עקרון ואת גבולה לאחוזת עולם.

פרק יא

א ותלמי מלך מצרים הקהיל עם רב כחול אשר על שפת הים ויאסוף אניות רבות כי מלאו לבו לרשת את ממלכת אלכסנדרוס בערמה ולהוסיפה על ממלכתו.
ב וייסע כאוהב ארצה ארם, ויפתחו כל העם את שערי עירם ויצאו בשמחה לקראת חותן המלך ויכבדוהו, כי כן ציוה אותם המלך.
ג אולם בכל עיר ועיר אשר דרכה בה כף רגלו השאיר מצב בקרבה.
ד ויהי כי הקריב לבוא אשדודה, ויראוהו את בית דגון כי שורף, ואת העיר ומגרשיה מעי מפלה.
ה ואת פגרי החללים אשר נפלו חומרים חומרים על אם הדרך מבלי נתון להם קבר.
ו ויאמרו אליו הבט נא וראה את המהפכה אשר עשה יונתן בארץ.

ז ויאמרו כן למען הבאישו בעיני המלך. ויחרש המלך ולא ענה אותם דבר.
ח ויונתן יצא לקראת המלך עד יפו, וישאלו איש את אחיו לשלום ויבואו שם בלילה ההוא.
ט ויהי בבוקר וילך יונתן עם המלך עד נחל הליטרון ואחרי כן שב ירושלימה.
י ותלמי לכד את כל הערים עד סליקיא אשר על יד הים, כי נהפך לבבו על אלכסנדרוס.
יא וישלח מלאכים אל דימיטריוס לאמור.
יב בוא נא לקראתי ונכרות ברית יחדו, ואת בתי אשר נתתי לאלכסנדרוס אתן לך לאשה, ועזרתיך לרשת את נחלת אביך.
יג כי נחמתי את אשר עשיתי לתת את בתי לאיש אשר יבקש את נפשי.
יד וישם לו עלילות דברים רק למען היאחז בארצו.
טו ותגלה שנאתו את אלכסנדרוס לעיני כל העם, כי סר ממנו וייקח את בתו ויתנה לדימיטריוס.
טז ויהי כבוא תלמי לאנטוכיא וישם שני כותרים בראשו, את כתר אסיא ואת כתר מצרים.
יז והמלך אלכסנדרוס היה בעת ההיא בארץ קיליקיא, יען כי מרדו בו יושבי הארץ ההיא.
יח ויהי כשמעו את אשר עשה לו חותנו, ויפן להלחם בו, ויצא תלמי ביד חזקה לקראתו ויך אותו ויניסהו.
יט ויברח אלכסנדרוס ארצה ערב להימלט על נפשו, ותלמי היה הלוך וגדל.
כ ויכרות זבריאל הערבי את ראש אלכסנדרוס וישלח אותו אל תלמי.
כא ויהי מקץ שלושת ימים וימת תלמי, ויכו כל האנשים אשר הניח בכל ערי המבצר מאנשי המלחמה אשר היו בם מקדם.
כב ותיסוב המלוכה לדימיטריוס בשנת שבע וששים ומאה.
כג ויהי בעת ההיא ויקהל יונתן את אנשיו בארץ יהודה לכבוש את המצודה אשר בירושלים וישפוך סוללה עליה ויכן כלי מפץ לקראתה.
כד ויקומו אנשי בלייעל ושונאי בני ישראל וילכו אל המלך לענות סרה ביונתן, ויאמרו הנה יונתן הביא את המצודה במצור.
כה וישמע המלך ויתאנף בו ויאסור את רכבו וילך אל עכו ויכתוב לו לאמור.
כו הישמר לך פן תלחם על המצודה, אך קום מהר ואל תעמוד מבוא אלי לעכו ונדברנו יחד.

כז ויהי כשמוע יונתן את הדברים האלה ויצווה את אנשיו לבלתי סור מן הצור ויבחר לו מזקני ישראל ומכוהני העם וישם נפשו בכפו וילך.
כח וייקח בידו כסף וזהב ושמלות ומתנות יקרות, ויבא אל המלך לעכו וימצא חן בעיניו.
כט ואף אמנם הבאישוהו הפושעים בעם, כבדהו המלך כאשר עשו המלכים לפניו, וינשאהו לעיני שריו ועבדיו.
ל וישב ויקם אותו על משמרת הכהונה ויושיבהו על כנו הראשון, וישם את כיסאו מעל כל השרים אשר אתו.
לא ויבקש יונתן מידו להסיר המס מערי ארץ יהודה ומשלושת הנפות אשר בשומרון ובגליל, ויאמר לשקול במחירו שלוש מאות ככר כסף אל גנזי המלך.
לב ויאות לו המלך ככל אשר שאל וייתן לו ספר כתוב כדברים האלה.
לג המלך דימיטריוס ליונתן אחיו ולכל עם יהודה שלום.
לד הנה אנוכי שולח לכם את משנה הספר אשר שלחתי בגללכם ללסטינס אבי למען תדעון את הכתוב בו.
לה המלך דימיטריוס נותן את ברכתו שלום ללסטינס אביו.
לו הנה יש את נפשי להיטיב עם אוהבי עם עם יהודה עקב נפלאתה אהבתם לי ולבבם שלם עמי.
לז לכן גזרתי אומר כל גבולי ארץ יהודה ושלושת הנפות אפרימה ולוד ורמה הנוספות לה מאדמת שומרון וחצריהן למקריבי קרבן בירושלים תהיינה לאחוזת עולם.
לח והוסר מהם המכס אשר נתנו למלך מדי שנה בשנה מתבואת הארץ ומפרי העץ, ואת מכס המלח ואת מנת המלך ואת המעשר לא ישלמו עוד.
לט את כל אלה שמוט אשמוט, והייתה זאת להם לחוק לדורות עולם ולא יעבור.
מ ומשנה הספר הזה יינתן ביד יונתן הכהן למען הניחו לזיכרון במקום נאמן על הר הקודש.
מא וירא דימיטריוס כי שקטה הארץ ואין איש עומד לשטנו, וישלח את כל חילו את ילידי הארץ מעליו, וילכו איש איש למקומו.
מב ויוותר עמו רק החיל מבני הנכר אשר הביא מאיי הים. וירע הדבר מאוד בעיני אנשי חיל אבותיו, וישטמו את המלך.
מג ואיש היה בחצר המלך ושמו טריפון, והוא היה אוהב למלך אלכסנדרוס.
מד וירא את דימיטריוס רע בעיני החיל, ויקום וילך אל אמלכיאל הערבי, והוא היה אומן לאנטיוכוס בן אלכסנדרוס.

מה ויבקש ממנו לתת את הנער על ידו לרשת את כסא אביו ויספר לו את מעשה דימיטריוס ושנאת אנשי הצבא אותו וישב עם הערבי ימים רבים.
מו ויונתן שלח בעת ההיא אל דימיטריוס לאמור.
מז הואל נא וצו את אנשיך לצאת מן המצודה אשר בירושלים, ומן המבצרים, כי לא חדלו עוד מהרע לבני ישראל.
מח ויען דימיטריוס את יונתן ויאמר.
מט גם בדבר אשר שאלת בעדך ובעד העם אשא פניך, וגם הרבה ארבה את חסדי עמכם לעת נכונה.
נ אמנם כעת היטיב תיטיב אתה עמדי בשלחך לי מאנשי מלחמתך לעמוד לימיני כי כל צבאותיי סרו מעלי.
נא וישלח לו יונתן שלושת אלפים איש בחור, ויבואו אל המלך לאנטוכיא וישמח לקראתם.
נב ואנשי העיר נקהלו ברחובות, ומספרם כעשרים ומאה אלף איש, ויבקשו להרוג את המלך.
נג וימלט המלך אל תוך הארמון.
נד ויהי כי כבשו אנשי העיר את מבואי העיר, ויחלו להרעיש את החומות.
נה ויקרא המלך אל היהודים לקום לעזרתו, ויתקבצו אליו וישוטו על פני כל העיר.
נו ויהרגו ביום ההוא כמאה אלף נפש, ויציתו אש בעיר וישללו שלל רב ויפדו את המלך.
נז ויראו אנשי העיר כי גברה יד היהודים עליהם, וימס לבבם ויתחננו אל המלך ויבקשו רחמים ויאמרו.
נח תנה לנו ידך להצילנו, ולא ילחמו היהודים עוד בנו ובעירנו.
נט וישליכו איש איש את חרבו וישלימו, וליהודים הייתה יקר וגדולה בעיני המלך ובעיני עם הארץ וישובו ברכוש גדול ירושלימה.
ס ויהי כשבת דימיטריוס בטח על כסא מלכותו, ואין מכלים דבר בארץ, ויחל דברו כי לא שמר מאומה מכל הדברים אשר דבר ליונתן וישנאהו.
סא ויגמול לו רעה תחת טובה, וימעל בו רוב מעל.
סב ויהי אחר הדברים האלה וישב טריפון עם אנטיוכוס הנער, וישם את הכתר בראשו וימליכהו.
סג ויקבצו אליו כל אנשי הצבא אשר שלח דימיטריוס מעליו וילחמו בו, וינס, ותהי לו נפשו לשלל.
סד ויקח טריפון את הפילים וילכוד את אנטוכיא.

סה ויכתוב אנטיוכוס הנער אל יונתן לאמור.
סו הנני מקים אותך כהן הראש לעמך, וארבע הנפות תהיינה תחת ידך למען לא תסור אהבתך ממני.
סז וישלח לו כלי זהב רבים למנחה, וישליטהו לשרת בם על שולחנו וללבוש ארגמן ולחגור אזור זהב על מותניו.
סח ואת שמעון אחי יונתן שם לפקיד על הארץ מחבל צור ועד קצה ארץ מצרים.
סט ויצא יונתן מירושלים ויעבור בכל הערים אשר מעבר לנהר וינהרו אליו כל שולפי חרב מארץ ארם ויבואו לעזרתו.
ע ויהי כי הקריב לבא אשקלונה, ויצאו אנשי העיר לקראתו ויביאוהו בכבוד העירה.
עא ויעבור משם עזתה, וימאנו אנשי עזה לתתו בוא העירה, ויצר עליה ויבער אש במגרשיה וייקח את שללם.
עב ויקראו יושבי עזה לשלום, ויען להם יונתן שלום, ויבחר מבני קציני העיר לבני ערובה, וישלחם ירושלימה, ויוסף לעבור בארץ עד לבא דמשק.
עג וישמע שם יונתן לאמור הנה נציבי דימיטריוס באו בחיל גדול הגלילה והנם בקדש לגרשך מן הארץ.
עד ויצא לקראתם, ויעזוב את שמעון אחיו בארץ, ויצור שמעון על בית צור ימים רבים אין יוצא ואין בא.
עה ויקראו לו לשלום, וישלם שמעון עימהם ויוציאם מן העיר ויתן מצב בתוכה.
עו יונתן חנה את מחנהו על יד ים כינרת, וישכימו בבוקר ויבואו לפני ערבות חצר.
עז וישא את עיניו, וירא והנה חיל הגויים נוסעים לקראתו בערבה, ומקצתם שמו למארב בהרים.
עח ויהי בנוסעו לקראתם, וירד המארב מן המחבואים ויתגר בם.
עט וירא העם אשר את יונתן וינוסו, ולא נשארו אתו זולתי שרי הצבא מתתיהו בן אבשלום ויהודה בן כלבי עם אנשיהם.
פ ויקרע יונתן את בגדיו ויזרוק עפר על ראשו ויתחנן אל ה', ואחרי כן שב להלחם באויביו ויניסם.
פא וירא העם אשר נפוצו מעליו וישובו אליו, וידלקו כולם אחריהם עד בואם אל מקום מחניהם אשר בקדש ויחנו שם.
פב ויפלו מן הגויים ביום ההוא כשלושת אלפים נפש ויונתן שב לירושלים.

פרק יב

א וירא יונתן כי הייתה לו הרווחה מסביב, ויבחר לו אנשים וישלחם לרומא להקים ולחדש את הברית את יושביה.
ב וגם לאנשי אשפרתא ולמקומות אחרים כתב ספרים דברי שלום ואמת.
ג ויהי בבואם לרומא ויעמדו לפני זקני העם ויאמרו.
ד יונתן הכהן ועם היהודים שלחונו אליכם, לחדש את ברית האהבה אשר הקימותם אתנו זה ימים.
ה ויאותו להם זקני רומא, ויתנו להם ספרים לאנשי בריתם אשר בכל מדינה ומדינה על הדרך, למען השיבם בטח אל ארץ יהודה.
ו וזה משנה הספר אשר שלח יונתן ליושבי אשפרתא.
ז יונתן כהן הגדול וזקני העם והכוהנים וכל עם היהודים לאחיהם אנשי אשפרתא שלום.
ח הנה זה ימים רבים ואריוש מלככם שלח ספרים אל חוניו כהן הגדול לאמור כי אנשים אחים אנחנו, ככתוב במשנה הספר אשר מתחת.
ט וחוניו שמח לקראת הציר אשר שולח, ויקח את ספר הברית והאהבה מידו.
י ועתה אם אמנם לא חסרנו דבר ותורת ה' אשר בידינו לתנחומים לנו.
יא לא חדלנו משלוח לכם את מלאכינו אלה לחדש ולחזק את ברית האהבה והאחווה עמכם, פן נחשב כזרים בעיניכם כי ארכו הימים אשר שלחתם אלינו.
יב לכן דעו נא כי כל שבת ומועד אשר נקריב בהם קרבן לאלוהים, ונזכרתם גם אתם על עולותינו ובתפילתנו, כאשר יאות להעתיר אל ה' בעד שלום האחים.
יג כי בשלומם ובכבודם יגל וישמח לבנו.
יד ואף כי צרות רבות ורעות עברו על נפשנו, כי נלחמנו עם כל המלכים מסביב אשר קמו עלינו להשחיתנו.
טו לא עלה על לבנו להוגיע אתכם או את בעלי בריתנו לבקש עזרה מידם במלחמות האלה.
טז כי ה' אלוהים היה בעזרנו, והצילנו מכף צרינו ויכניעם לפנינו.
יז אולם בשלחנו כעת את מלאכינו את נומיניוס בן אנטיוכוס ואת אנטיפטר בן ישוע לאחינו בני רומא לחדש את ברית האהבה הנושנת עימהם.
יח הפקדנו אותם ללכת גם אליכם לשאול בשלומכם, ולתת את הספר הזה בידכם, ולחדש את בריתנו אתכם.
יט ואם ייטב בעיניכם תשיבו אותנו דבר.

כ וזה משנה הספר אשר שלח אריוש לחוניו.
כא אריוש מלך אשפרתא לחוניו כהן הגדול שלום.
כב מצאנו כתוב בדברי הימים כי יושבי אשפרתא והיהודים אנשים אחים המה ואברהם אב לשניהם.
כג ועתה כי ידענו זאת, הואילו נא וכתבו לנו השלום לכם, וגם אנחנו נכתוב לכם.
כד גורל אחד יהיה לכולנו, מקנינו וקנייניו יהיו לכם, ומקניכם וקנייניכם יהיו לנו, אנוכי שפטתי אל נכון להודיעכם את כל אלה.
כה ויהי אחר הדברים האלה וישמע יונתן כי שבו פקידי דימיטריוס, וכי הם נוסעים לקראתו בחיל גדול מבראשונה.
כו ויסע מירושלים, ויצא לקראתם עד לבוא חמת בטרם בואם אל ארצו.
כז וישלח מרגלים לתור את מחניהם, וישובו ויאמרו כי נכונים הם להתנפל עליו הלילה.
כח ויהי כבוא השמש ויצווה יונתן את אנשיו לאמור, עורו ושקדו הלילה, ושימו איש חרבו על ירכו, ויהיו נכונים להלחם. ויצב צופים סביבות המחנה.
כט ויראו האויבים את מחנה יונתן כי כולם חגורי כלי מלחמה ועומדים במערכה, ויחרדו חרדה גדולה ויבעירו אש הנה והנה במחנה וינוסו.
ל ולא ידע יונתן ואנשיו עד אור הבוקר כי נתעו מן האש במחנה.
לא וירדוף יונתן אחריהם ולא השיגם, כי כבר עברו את נחל הליטרון.
לב ויפן יונתן לקראת הערבים ממטה זבדי ויכם ויקח את שללם.
לג ויסע משם ויפגע בדמשק ויעבור בכל הארץ ההיא.
לד ושמעון נסע אשקלונה ואל המבצרים הקרובים אליה, ויפן ליפו וילכדה.
לה כי שמע את מזימת יושבי יפו להסגיר את העיר בידי פקידי דימיטריוס, וישכן מצב בתוכה לשמרה.
לו וישב יונתן אחרי כן ירושלימה, ויקרא אל זקני העם, ויועץ עימהם לחזק את מבצרי ארץ יהודה ולהגביה את חומות ירושלים.
לז ולהקים רמה להבדיל בין העיר ובין המצודה למען תיפרד, ואנשי המצודה לא יקרבו עוד לקנות או למכור.
לח ויהי בהתאסף העם לבנות, ויתקנו גם את פרצי החומה הישנה ושמה כפינתא אשר התרועעה מקדם לנחל.
לט ושמעון בנה את מבצר חדידה בשפלה ויחזק את המבצר בדלתיים ובריח.
מ וטריפון נכל נכלים להסב את ממלכת אסיא אליו, ולתת את הכתר בראשו, ולשלוח יד במלך אנטיוכוס.

מא ויהי כי ירא את יונתן פן יהיה לו לשטן, ויערם לתפוש גם אותו ולהמיתו ויקם וילך אל בית שאן.
מב ויבוא גם יונתן שמה, וארבעים אלף איש בחור עמו.
מג וירא טריפון את חיל יונתן כי רב הוא, ויירא משלוח בו יד, ויתחסד ויבא בכבוד לקראתו ויהלל אותו אל כל אוהביו, ויתן לו מתנות, ויצווה על עבדיו לשמוע אל קול יונתן כאשר לקולו.
מד ויאמר אליו מדוע תיגע את העם אשר ברגליך ואין מריבה בינינו.
מה שלח אותם איש לאוהלו ובחר לך מתי מעט ויעמדו אתך ובא עמדי לעכו.
מו ונתתיה בידך עם כל המבצרים וגם אנשי הצבא ועושי המלאכה אתן תחת ידך ואשובה לי, כי על כן יצאתי לקראתך.
מז ויאמן יונתן לדבריו, ויעש ככל אשר דיבר, וישלח את עמו מעליו וישובו אל ארץ יהודה.
מח ולא נשארו אתו בלתי שלושת אלפים איש, ומהם שלח אלפים אל הגליל, ואלף נפש נסעו אתו.
מט ויהי בבואו לעכו, ויסגרו אנשי עכו את דלתי העיר, ויתפשו את יונתן, ואת אנשיו הכו לפי חרב.
נ וישלח טריפון חיל רגלי ופרשים דרך הגליל אל הערבה הגדולה, לרדוף אחרי אנשי יונתן ולכלותם.
נא ויהי בשמעם כי נשבה יונתן וכל אנשיו נגפו, ויתעודדו ויתייצבו להלחם ברודפיהם.
נב ויראו האויבים כי קמו להלחם בעד נפשם, וישובו לדרכם, והיהודים נסעו בטח אל ארצם.
נג ויבכו העם את יונתן ואת אשר נפלו בחרב אתו, ויהי אבל כבד לכל ישראל.
נד וכל הגויים מסביב חשבו לבער את העם מן הארץ.
נה כי אמרו אבד ראש מיהודה ועוזר אין ועתה נקומה עליהם ונשבית מאנוש זכרם.

פרק יג

א וישמע שמעון כי אסף טריפון חיל גדול לצבוא על ארץ יהודה ולשחתה.
ב וכי נמוגו כל יושבי הארץ, ויקם ויעל ירושלימה ויאסוף את העם וידבר על לבם ויאמר.
ג אתם ידעתם את אשר עשיתי אני ואחי וכל בית אבי בעד תורת ה' ומקדשו, וגם ידעתם את המלחמות אשר נלחמנו, וכל התלאות אשר מצאונו.
ד ראו כי כל אחי שכלה החרב בעבור ישראל ואותר רק אני לבדי.

ה ועתה חלילה לי משמור את נפשי לעת צרה כי לא טוב אנוכי מאחי.
ו כי אם קום אקום לנקום את נקמת עם ה' ומקדשו, ואת נקמת נשינו וטפנו מאת הגויים אשר התאספו מסביב למחות את שמנו בשנאתם אותנו.
ז ויהי כשומעם את הדברים האלה, ותחי רוח העם, ויענו פה אחד ויאמרו, היה אתה לנגיד עלינו תחת יהודה ויונתן אחיך.
ח ועתה צא ולחם את לוחמינו, ושמענו ועשינו ככל אשר תצווה עלינו.
ט וישמע שמעון כל אנשי חיל וימהר לבנות את חומות ירושלים ולחזק את העיר מסביב.
י וישלח את יונתן בן אבשלום בחיל כבד לצבא על יפו ויגרש את יושבי העיר ויאחז בה.
יא וטריפון נסע בחיל גדול מעכו להתנפל על ארץ יהודה וינהג את יונתן אתו אסור בנחושתיים.
יב ושמעון חנה נכחו בערבה אשר על פני חדידה.
יג ויהי כשמוע טריפון כי שמו את שמעון לפקיד תחת יונתן אחיו, וכי גם קרב להלחם אתו, וישלח אליו מלאכים לאמור.
יד החזק החזקתי ביונתן אחיך, עקב אשר שלח ידו באוצר המלך בפקודת משמרתו.
טו ועתה בשלחך לי מאת ככר כסף ושני בניו לבני ערובה, לבל יפשע בי אם אשלחנו לחופשי, השב אשיבנו לך.
טז ויצווה שמעון לשלוח לו את הכסף ואת הילדים, אף כי ידע כי בנבלה ידבר, ויעש כן לבל ילונו עליו העם לאמור:
יז יונתן נהרג על ידו יען כי לא שלח לו את הכסף ואת הילדים לפדיון נפשו.
יח ויהי אחרי שלחו את הילדים ואת מאת הכיכר ויחל טריפון את דברו ולא שלח את יונתן.
יט ויסע הלוך וקרב אל ארץ יהודה לשחתה, ויתהלך מנגד לארץ דרך אדר, ושמעון הלך למולו אל כל מקום אשר פנה שם.
כ ואנשי המצודה שלחו אל טריפון לאמור.
כא מהר ובא בסתר דרך המדבר אלינו למען נצטייד כי אפסה כל מחיה.
כב וימהר טריפון ויאסוף את כל פרשיו לשלחם, ויעצרו מלכת כי ירד בלילה ההוא שלג רב מן השמים.
כג ויפן משם וישם את פניו גלעדה.
כד ויהי בבואו לפני בית שאן, ויהרוג את יונתן ויקבר שם, ואחרי כן שב אל ארצו.
כה וישלח שמעון לקחת את עצמות אחיו, ויקבור אותם אל קבורת אבותיו במודעית.
כו ויספדו לו כל בית ישראל, ויבכו אותו ימים רבים.

כז ויקם שמעון על קברות אבותיו ואחיו מצבה גדולה, אבנים מהוקצעות משני עבריהן,
ויצג עליה שבעה עמודים אחד מול אחד: לאביו ולאמו ולארבעה אחיו.
כח ויקף אותם קרנות גבוהות מעשה מקלעות, ועליהן מפותחים כל כלי מלחמה לזכר
עולם, וגם תבנית אניות מחוטבות הנשקפות על פני הים.
כט והמצבה הזאת במודעית עד היום הזה.
ל וטריפון ארב במרמה לנפש אנטיוכוס הנער ויהי בהיותם בדרך ויקם עליו וימיתהו.
לא וישם את כתר אסיא בראשו, וירוצץ את העם במאוד מאוד.
לב ושמעון החזיק את מבצרי ארץ יהודה, ויסובב אותם חומות בצורות ומגדלים גבוהים
דלתיים ובריח, וימלא את מסכנותיהם בר ואוכל.
לג ויבחר שמעון אנשים, וישלח אותם אל דימיטריוס ויבקש ממנו להסיר את המשאות
מעל הארץ, כי כל מעשי טריפון רק שוד וחמס.
לד ויען דימיטריוס ויכתוב לו כדברים האלה.
לה המלך דימיטריוס לשמעון הכהן הגדול ואוהב המלך, ולזקני העם, ולכל בית יהודה
שלום.
לו הנה לקחתי את עטרת הזהב ואת אדרת הארגמן אשר שלחתם אלי, והנני נכון לתת
להם את בריתי שלום.
לז וציוויתי לכל פקידי ארצותי לנטוש כל משא אשר אסיר מעליכם.
לח והקימותי את אשר הבטחתי לכם, והערים הבצורות אשר בניתם תהיינה לכם
לצמיתות.
לט ונשאתי לכם כל מעל אשר מעלתם בי עד היום הזה, ואת מנת המלך ואת התרומות
אשר הורמו מירושלים שמוט אשמוט את ידי.
מ וכל איש בכם אשר יכשר להסתפח אל עבודתי יספח, והיה אך שלום ורעות בינינו.
מא ויהי בשנת שבעים ומאה, וישבר עול הגויים מעל בני ישראל.
מב ומאז החלו לכתוב בדברי הימים ובכל ספריהם, בשנה הראשונה לשמעון הכהן
הגדול שר ונשיא ליהודים.
מג ויהי בימים ההם וייחן שמעון על גזר ויקף את העיר, ואחרי הגישו כלי מפץ לקראתה
וילכוד המגדל.
מד ויהי כי ירדו אנשי המגדל אל תוך העיר, ותהי מהומה גדולה בקרב העם.
מה ויעלו כולם אנשים ונשים וטף על החומות ויקרעו את בגדיהם, ויקראו בקול גדול
אל שמעון, אהה תן לנו ימינך.
מו ויאמרו אל נא כחטאינו תעשה לנו, אך עשה עמנו חסד ורחמים.

מז ויחמול שמעון עליהם ולא המיתם, ויגרש אותם מן העיר ויחטא את הבתים אשר שמרו בהם את אליליהם.
מח ויסע אחרי כן אל תוך העיר, ויתן תודה והלל לה', ויבער את השיקוצים ואת הגלולים.
מט וישכן אנשים שומרי תורת ה' בקרבה, ויחזק את העיר ויבן לו בית בתוכה.
נ ויושבי המצודה אשר בירושלים מסוגרים בתוכה, אין יוצא ואין בא לקנות או למכור.
נא ויהי כי נשבר להם מטה לחם וימותו רבים מרעב ומחוסר כל.
נב ויצעקו אל שמעון לתת להם את ימינו, וייתן להם את ימינו ויגרשם מעל המצודה, ויחטא אותה ויסר כל שקוץ מקרבה.
נג ויהי בשנת מאה ושבעים ואחת בחודש השני בשלושה ועשרים יום בו, ויבואו אל המצודה בזמירות ובכפות תמרים בכינורות ובעוגבים ובנבלים, ויהללו את ה' אשר פדם מיד הצר הצורר אותם.
נד ויצווה שמעון לחוג את היום הזה שנה בשנה.
נה ויקם חומות על הר הבית אשר על יד המצודה, וישב שם הוא וכל האנשים אשר אתו.
נו וירא את יוחנן בנו כי איש חיל הוא, ויפקד אותו לפקיד על כל אנשי הצבא וישב בגזר.

פרק יד

א ויהי בשנת שתים ושבעים ומאה ויאסוף דימיטריוס את חילו למלחמה על טריפון וילך אל ארץ מדי לבקש עזרה.
ב וישמע ארשקה מלך פרס ומדי כי בא דימיטריוס אל גבול ארצו וישלח אחד משרי צבאו לקראתו ויצווהו לתפשו חי ולהביאו לפניו.
ג וילך ויך את חיל דימיטריוס ויתפוש אותו חי, ויביאהו לפני ארשקה, ויצווה המלך ויאספו אותו אל המשמר.
ד ותשקוט ארץ יהודה ממלחמה כל ימי שמעון, ויעש אך טוב לעמו ויהי רצוי ונכבד בממשלתו כל ימיו.
ה וילכוד את יפו ביד חזקה ותהי לו לחוף אניות לעבור ממנה אל איי הים.
ו וירחב את גבולי הארץ לעמו ויאחז בם.
ז ויהיו לו שבויי חרב לרוב, ויצר על גזר ועל בית צור ועל המצודה ויבער כל שקוץ מתוכם, ולא עמד איש לפניו.
ח כל איש חרש חרישו בבטחה ובשלום והארץ נתנה את יבולה וכל עץ פרי עשה את פריו.
ט הזקנים ישבו בחוצות וישיחו בטוב הארץ, והבחורים לבשו הדר ויחגרו כלי מלחמה.

י שמעון נתן אוכל בערים וכלי קרב למלחמה, ושימעו הלך למרחקים.
יא שקט ובטחה נתן בארץ ובית ישראל צהלה ושמחה.
יב בטח ישבו כולם איש תחת גפנו ותחת תאנתו ומחריד אין.
יג קול מלחמה לא נשמע בארץ וגאות עריצים השפל השפלה בימים ההם.
יד נדכאי עמו גברו חיל, ואון ועול קפצו פיהם, ותורת ה' שעשועיו.
טו וירם קרן מקדש ה' וירב את כלי השרת בקודש.
טז וישמעו יושבי רומא ואשפרתא כי מת יונתן ויתעצבו אל לבם.
יז ויהי בשמעם כי הוקם שמעון אחיו לכהן הגדול תחתיו וכל הארץ וכל הערים תחת ידו.
יח ויכתבו לו ספר ברית על לוחות נחושת ברית אהבה ושלום כאשר כרתו את יהודה ואת יונתן אחיו ויקרא באזני כל קהל ישראל בירושלים.
יט וזה פתשגן הכתב אשר שלחו אנשי אשפרתא.
כ ראשי בני אשפרתא והעיר, לשמעון הכהן הגדול ולזקנים ולכוהנים ולכל עם יהודה אחינו שלום.
כא המלאכים אשר שלחתם אלינו ספרו לנו את כבודכם ואת גדולתכם בארץ, ושמחנו מאוד לקראתם.
כב את אשר בקשו ממנו כתבנו על ספר דברי הימים אשר לקרייתנו לאמור.
כג נומיניוס בן אנטיוכוס ואנטיפטר בן ישוע שלוחי היהודים באו אלינו לחדש את ברית האהבה אשר כרתנו עימהם.
כד וייטב בעיני העם לאסוף את האנשים האלה בכבוד ובתפארת, ולכתוב את דבריהם על ספר דברי הימים לזכר עם אשפרתא, ומשנה הספר שלחנו לשמעון כהן הגדול.
כה ואחרי כן שלח שמעון את נומיניוס לרומא למען הקים את בריתו עם יושביה, ויתן בידו מנחה מגן זהב אחד אלף שקל משקלו.
כו ויהי כשמוע העם את כל הדברים האלה, ויאמרו איש אל אחיו הכי לא נשלם גמול לשמעון ולבניו.
כז הלא הוא ואחיו וכל בית אביו הרימו את קרן עמנו, ואחרי הכניעם את כל אויבינו לפנינו קראו דרור בארץ לכל יושביה.
כח ויגזרו אומר לחרות את כל הקורות על לוחות נחושת, ולחברם על עמודים בהר ציון.
כט וזה פתשגן הכתב אשר הקימו.
ל בשמונה עשר יום לחדש אלול בשנת מאה ושבעים ושתים.

לא בשנה השלישית לשמעון הכהן הגדול, בהתאסף ראשי העם יחד והכוהנים והזקנים בירושלים.
לב מודעת זאת בכל הארץ כי מלחמות רבות היו בארצנו.
לג ויקם שמעון בן מתתיהו ממשפחת יהויריב ואחיו, וישליכו את נפשם מנגד, ויתייצבו בפני שונאי עמם לבל תופר תורת ה' ומקדשו, וירימו את קרן עמם.
לד ויונתן הקהיל את העם ויהי לכוהן גדול.
לה ויהי בהיאסף יונתן אל עמיו, וישובו האויבים להשם את ארצנו ולשלוח יד במקדש ה'.
לו ויקם שמעון וירק את חניכיו להלחם בעד עמו, ומכספו נתן להם שכרם.
לז ויבצר את ערי יהודה ואת בית צור בקצה הארץ, אשר הייתה עיר מסכנות לאויב, וייתן יהודים למשמר בתוכה.
לח ויחזק את יפו על שפת הים, ואת גזר בגבול אשדוד והאויבים ישבו בה לפנים, וישכן ישראל בתוכה, ויכלכל אותה בכל אשר חסרה.
לט וירא העם את שמעון כי כל מעשהו באמונה, ודורש אך טוב לעמו, ויגמלו לו כצדקתו וכיושר לבבו ויבחרוהו לנשיא ולכהן גדול עליהם.
מ ויהי ה' עמו וכל אשר עשה ה' הצליח בידו, כי הוריש את הגויים מארצנו ומעיר דוד ומן המצודה אשר נאחזו בה.
מא כי ממנה פרצו הגויים ויטמאו את כל סביבות הקודש, וישביתו את עבודת ה'.
מב והוא לקחה בחוזק יד, וייתן יהודים בתוכה להגן על הארץ ועל הקריה, ויגביה את חומותיה.
מג וגם המלך דימיטריוס הקימו על משמרת הכהונה, ויכבדהו ויהי לו לאוהב.
מד כי שמע את הברית אשר כרת הרומאים את היהודים, ויקראו אותם בשם אחים ויאספו את שלוחי שמעון בכבוד ובתפארת.
מה ויואילו כל היהודים והכוהנים להיות שמעון נשיא וכהן גדול עליהם כל ימיו, עד כי יקום נביא אמת בישראל.
מו וישימוהו לקציו העם לשמור את מקדש ה' ולהפקיד פקידים על העבודה ועל הארץ ועל החלוץ ועל כל עיר מבצר.
מז וכל העם ישמעו לקולו וכל הספרים יכתבו בשמו, והוא ילבש ארגמן ובגדי זהב.
מח ולא יזיד איש מן העם או מן הכוהנים להפר את הדברים האלה או למרות את פיו או לשמוע את העם מבלעדיו או ללבוש ארגמן ולחגור אבנט זהב.
מט ואיש איש אשר יעשה בזדון לעבור על אחת מאלה ונשא עונו.

נ וייטב הדבר בעיני העם לעשות כדבר שמעון. ושמעון הואיל להיות ראש הכוהנים ונשיא על כל קהל ישראל.
נא ויצו העם לחרות את דברי הכתב הזה על לוחות נחושת ולחברם ביציע הבית לעיני כל העם.
נב ולתת את משנה הכתב אל אוצר הבית והייתה לשמעון ולבניו למשמרת עולם.

פרק טו

א והמלך אנטיוכוס בן דימיטריוס שלח ספרים מאיי הים אל שמעון הכהן נשיא ישראל ואל כל העם לאמור.
ב המלך אנטיוכוס לשמעון הכהן הגדול ולעם יהודה שלום.
ג הנה יצאו אנשים בני בלייעל ויאחזו באחוזת אבותי, ועתה אקום לקחת אותה מידם ולהשיבה אל מכונה הראשון.
ד לכן אספתי לי חיל, והכינותי אניות לצאת למלחמה לקראתם, ולהינקם בפשעים אשר שמו שמות בארצי וישחיתו ערים רבות בקרבה.
ה ועתה הנה הניחותי לך כל אשר הניחו המלכים לפני, והכוח בידך לעשות מטבעות זהב וכסף בארצך כנפשך.
ו העיר ירושלים תהיה קודש וחופשית, והערים הבצורות אשר בנית וכל כלי קרב אשר אספת יהיו תחת ידיך.
ז ואת אשר חבתם למלך, ואת אשר יכון לתת לו, נטשתי מעתה ועד עולם.
ח והיה בשבתי על כסא מלכותי והפלאתי עוד את חסדי עמך ואת עמך, והוספתי כבוד וגדולה להיכל ה' והייתם לשם ולתפארת בכל הארץ.
ט ויהי בשנת מאה ושבעים וארבע, וישוב אנטיוכוס אל ארץ אבותיו, וכל אנשי המלחמה הלכו אחריו, ולא נותרו עם טריפון בלתי מתי מספר.
י וירדוף אנטיוכוס אחריו, וינס טריפון אל דואר אשר על שפת הים, כי ראה כי כלתה אליו הרעה וכל גדודיו סרו מעליו.
יא ויצבא אנטיוכוס על דואר, ומספר פקודיו מאה ועשרים אלף רגלי וסוסים שמונת אלפים.
יב ויקף בחילו את העיר ואת האניות הקריב מפאת הים, ותהי העיר מסוגרת אין יוצא ואין בא.
יג ויהי בעת ההיא וישב נומיניוס ואשר הלכו אתו מרומא וספרים בידם לכל המלכים ולכל המדינות לאמור.

יד לוקיאש זקן אנשי רומא, למלך תלמי שלום.
טו שמעון ראש הכוהנים ועם היהודים בעלי בריתנו, שלחו מלאכים אלינו לחדש את ברית שלומם אתנו, ויגישו לנו מנחה מגן זהב אחד אלף שקל משקלו.
טז לכן חשבנו למשפט לכתוב לכל המלכים ולכל העמים לבל ירעו עם היהודים, ולא יצאו למלחמה על ארצם ועריהם.
יז גם לא יבואו לעזרת איש אשר יצא למלחמה עליהם, כי לקחנו את מנחתם את מגן הזהב מידם.
יח וכי ינוכו אנשי רשע אליכם אשר העוו בארצם, והסגרתם אותם ביד שמעון הכהן ליסרם כמשפטם.
יט אלה הדברים אשר כתב למלך דימיטריוס ואתלוס אריטה וארשקה ולכל המדינות מסביב.
כ ליושבי זמשקי ואשפרתא דילוס מנדוס שיקיאן קריאה וזמוש.
כא גם ליושבי פמפילה ליקיא הליקרנסא רודש פזילוס וקו.
כב ולאנשי זידוש הרדון קורתינא גנידוס קיפרי וקירני.
כג ואת משנה הספרים האלה שלח לשמעון ראש הכוהנים.
כד ואנטיוכוס חנה על דאר, ויערוך ביום השני כלי תותח ומפץ לקראתה וירעש אותה בלי חשך לבלתי תת יוצא ובא, וטריפון סגור בתוכה.
כה ושמעון שלח לאנטיוכוס אלפים איש בחור לעזרו, וגם כסף וזהב לרוב.
כו ולא שעה אליהם אנטיוכוס, ולא זכר את בריתו אתו, ויפן ממנו.
כז וישלח לו אחד מקרוביו את אתינוביוש לאמור לו.
כח אתם לכדתם את יפו ואת גזר ואת המצודה אשר בירושלים והם ערי מלכותי.
כט את גבולי הארץ השימותם ונחלתי שמתם לחרבה ועל ערי ממשלתי תשתררו.
ל ועתה השיבו לי את הערים אשר לקחתם ואת כל תרומות הערים אשר הרימותם מחוץ לגבולי יהודה.
לא ואם לא ונתתם לי את כסף מכרם חמש מאות ככר כסף בעד הערים וחמש מאות בעד השמות והתרומות.
לב ואם תמאנו ומריתם ויצאתי בחרב לקראתכם.
לג ויהי בבוא אתינוביוש אוהב המלך ירושלימה וירא את יקר גדולת שמעון ואת כל תפארת הזהב והכסף וכלי השרת, וישתומם ויגד לשמעון את אשר ציוהו המלך.
לד ויען שמעון ויאמר: הארץ אשר שבנו לרשתה אחוזת אבותינו היא, ואין לאיש זר חלק ונחלה בתוכה.

לה כי אויבינו שדדו נחלתנו ויאחזו בה באון ובעוול, ועתה כי הצליח ה' את דרכנו לקחנו את נחלת אבותינו וישבנו בה.
לו ועל אודות יפו וגזר אשר לכדנו, ידוע תדע כי הערים האלה הרעו לנו ולארצנו במאוד מאוד.
לז אולם שקול אשקול מאת ככר כסף במחירן. ולא ענה אתינוביוש אותו דבר.
לח וילך בחרי אף וישב אל המלך ויספר לו את דברי שמעון ואת יקר תפארת גדולתו ואת כל אשר ראו עיניו ויקצוף המלך מאוד וחמתו בערה בו.
לט וטריפון ירד באוניה וימלט דרך הים לארתושה.
מ וישם המלך את קנדיביוש לפקיד על כל חבל הים ויתן על ידו חיל גדול רגלי ופרשים.
מא ויפקידהו לחנות את צבאו על גבולי ארץ יהודה, ולבנות את קדרון ולחזק את שעריה, ולצאת למלחמה לקראת העם. והמלך רדף אחר טריפון לתפשו.
מב ויהי בבוא קנדיביוש ליבנה, ויחל להציק לעם הארץ וייפול על ארץ יהודה ויהרוג עם רב, וישב מהם שבי.
מג ויבן את קדרון וישם מצב פרשים ורגלי בתוכה, לעבור ולפשוט ממנה בכל אורחות הארץ כאשר ציוהו המלך.

פרק טז

א ויעל יוחנן מגזר ויספר לשמעון אביו את כל אשר עשה קינדיביוש בארץ.
ב ויקרא שמעון אל יהודה ואל יוחנן בניו הגדולים ויאמר אליהם.
ג מנעורינו ועד עתה נלחמנו בשונאי ישראל גם אני ואחי וכל בית אבי וה' הצליח דרכנו להציל את ישראל מידם.
ד ועתה הנה זקנתי ושבתי ואתם צעירים ממני לימים, לכן התחזקו והיו לאנשים תחתינו, וצאו ללחום את מלחמותינו, ואלוהי השמים יהיה עמכם להושיעכם.
ה ויקומו ויבחרו עשרים אלף איש רגלי ופרשים ויצאו לקראת קנדיביוש למלחמה ויבואו הלילה במודעית.
ו ויהי בבוקר באתם המערכה וישאו את עיניהם ויראו והנה חיל גדול רגלי ופרשים לקראתם, ונחל היה מבדיל בין שתי המחנות.
ז ויהי כי הקריב יוחנן את מחנהו ללכת לקראתו, וירא והנה העם ירא לרדת אל תוך הנחל, וירד הוא ראשונה ויעבור כל העם אחריו.
ח ויהי בערכו את העם ויצג את הפרשים בין צבא הרגלים בתוך, כי פרשי האויב היו רבים מהם.

ט ויצווה יוחנן ויתקעו בחצוצרות, וינגף קנדיביוש וינס הוא וכל אנשיו, ויפלו מהם חללים רבים, והנשארים נסו אל תוך המבצר.
י וימחץ גם יהודה אחי יוחנן במלחמה ההיא, ויוחנן רדף אחריהם עד קדרון אל המבצר אשר בנו.
יא וינוסו גם אל המגדלים אשר על דרך אשדוד, וישרוף אותם יוחנן וימותו כאלפים נפש, ויוחנן שב בשלום אל ארץ יהודה.
יב ותלמי בן אבובי היה פקיד בערבות יריחו, ויהי לו זהב וכסף לרוב, והוא היה חתן לכוהן הגדול.
יג ויהי כי רם לבבו למשול בארץ, ויתנכל לשלוח יד בשמעון ובבניו להמיתם.
יד ויהי בשנת שבע ושבעים ומאה, בחודש העשתי עשר הוא חדש שבט, ויעבור שמעון בכל ארץ יהודה לשום את עיניו על הארץ.
טו ויבא גם יריחו ושני בניו מתתיהו ויהודה עמו.
טז ויעש בן אבובי בערמה ויאספם במבצר קטן אשר בנה לו ושמו דואך, ויכן להם משתה גדול, וייחבא שם אנשים לארוב להם.
יז ויהי כטוב לב שמעון ובניו ביין ויקום תלמי ואנשיו וייקחו את חרבם ויבואו אל חדר המשתה, ויהרגו אותו ואת שני בניו ומקצת עבדיו.
יח זאת התועבה אשר עשה תלמי בישראל בגומלו רעה תחת טובה.
יט ויכתוב את הדבר אל המלך, וישאל ממנו חיל לרשת את ארץ יהודה וכל עריה.
כ ועדת מרעים שלח לגזר להכות את יוחנן נפש, וישלח לכל שרי החיל לבוא ולהתקשר אתו, ויאמר לתת להם כסף וזהב ומתנות.
כא ואחרים שלח ירושלימה לתפוש את העיר ואת הר הבית.
כב ויבא הפליט ויגד ליוחנן בגזר לאמור.
כג הנה אביך ואחיך הומתו בצדיה, ואורבים שולחו לקחת גם את נפשך.
כד וישמע יוחנן ותאחזהו פלצות, ויצווה לתפוש את האנשים אשר שולחו להמיתו, ויבוקש הדבר וימצא, ויצווה להמיתם.
כה ויתר מעשי יוחנן ואת המלחמות ואת כל הגדולות אשר עשה, ואת החומות אשר בנה, הלא הם כתובים על ספר דברי הימים לכוהנים הגדולים, למן היום אשר הוקם לכהן תחת אביו עד יום מותו.